

RUKOUSVIIKKO- LUKEMISET

1-9.12.2017

"Vanhurskaus uskon kautta"

*"Ja tämä valtakunnan
evankeliumi pitää saarnattaman
kaikessa maailmassa, todistukseksi
kaikille kansoille..."*

Johdanto

”Mutta tiedä se, että viimeisinä päivinä on tuleva vaikeita aikoja. Sillä ihmiset ovat silloin itserakkaita, rahanahneita, kerskailijoita, ylpeitä, herjaajia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä, epähurskaita.” 2 Tim. 3:1-2

Aloittaessamme rukousviikon aikana, jolloin maailma on monella rintamalla sekasortoisessa tilassa, uskonnollisen maailman viettäessä uskonpuhdistuksen viidettäsadatta vuosipäivää, on sopivaa, että suuntaamme huomiomme Jeesukseen ja ”uskon kautta vanhurskauttamiseen”.

Sola scriptura-periaate (vain Raamattu) on kuudennentoista vuosisadan uskonpuhdistajien saarnaamana ja käytäntöön soveltamana suuressa määrin muokannut länsimaista yhteiskuntaa. Ajatus luonnon kuten myös ihmisen käyttäytymisen ehdottomista laeista, on monin tavoin muovannut maailmaa, jossa elämme. Luonnonlain johdonmukaisuuteen uskoen ihminen on oppinut lentämään pilvien yläpuolella, luomaan kommunikaatioverkostoja ja näkemään joitakin väläyksiä ihmeellisen elämän kudoksen todella hämmästyttävistä toiminnoista.

Kuitenkin, nauttiessamme tiedon edistyksen hedelmistä, ihmiskunta on valitettavasti kääntänyt selkänsä kaikkein tärkeimmälle tiedolle jättäen soveltamatta inhimillisen vuorovaikutuksen ja ihmisen hengellisen puolen ehdottomia lakeja. Jumala on todella siunannut tätä maailmaa rikkain fyysisin ja hengellisin aartein. Vastaavasti kiitollisuuden ja nöyryyden hedelmiä ei kuitenkaan ole näkynyt.

Tänä päivänä ”on tarvetta palata suureen protestanttiseen periaatteeseen – Raamattu ja ainoastaan Raamattu, uskon ja velvollisuuden sääntönä... Sama horjumaton pitäytyminen Jumalan sanaan, joka ilmeni uskonpuhdistuksen kriisissä, on ainoa tämän päivän reformin toivo...” – *Suuri Taistelu, 1888*, ss 204, 205.

”Tänä aikana meidän tulee hankkia lämpöä toisten kylmyydestä, rohkeutta pelkuruudesta, sekä lainkuuliaisuutta heidän petoksestaan.” – *Testimonies 5*, s 136.

Kun Jumalan lain periaatteet eivät ole muuttuneet eivätkä voi muuttua, muuttukaamme uusiksi miehiksi ja naisiksi Jeesuksessa Kristuksessa. Katsomalla ja seuraamalla häntä, pelastuksemme kalliota, tulemme todella heijastamaan hänen kuvaansa. Salaisuus on yksinkertainen: ”Meistä tulee voittajia auttamalla toisia voittamaan.” – (*Review and Herald*, helmik. 25, 1909, parg. 14)

Ravistelkaamme itseämme, nouskaamme hereille, ja sytyttäkäämme lamppumme heijastamaan Jumalan luonnetta kaikille ympärillämme oleville ja lähettäkäämme Hänen pelastava sanomansa maailmalle tekojemme, lahjojemme ja rukoustemme kautta. Hän on säätänyt, että elämämme ja epäitsekäät rakkauden lahjamme siunaisivat monia sekä lähellä että kaukana ilmestyksellä Hänestä maan viimeiselle sukupolvelle. Ottaen huomioon nämä ajat sekä Jumalan suuret meille suomat siunaukset, voimmeko olla liian anteliaita? Antakaamme sydämemme palaa tuosta ”ensimmäisestä rakkaudesta” nähdessämme Jeesuksen tulon lähestyvän.

Sapatti, joulukuun 10, rukousviikon viimeinen päivä, on paaston ja rukouksen päivä. Vuotuiset rukousviikon uhrit kerätään Pääkonferenssille. Niillä kustannetaan laaja lähetystoimen kirjo ja tuodaan siunausta Jumalan työlle.

Seurakunnan johtajia pyydetään käymään tapaamassa ja jakamaan lukemiset niille, jotka eivät kykene osallistumaan kokouksiin sairauden tai heikkouden tähden. Osallistukoon jokainen kokosydämisesti tähän rukousviikkoon kun uskovat maapallon eri puolilla yhtyvät rukoilemaan Jumalaa vuodattamaan vanhurskautensa jokaiseen sydämeen, joka on jättäytynyt Hänen tahtonsa alaisuuteen. Tämä on ainoa keino, jolla lupaus täyttyy siitä, että ”Jumalalla tulee olemaan maan päällä kansa, joka ylläpitää Raamattua ja ainoastaan Raamattua, kaikkien oppien mittapuuna ja kaikkien uudistusten pohjana.” – *Suuri Taistelu*, s 595.

-Pääkonferenssin veljet ja sisaret

Lukeminen 1 – Perjantaina, joulukuun 1, 2017

Vanhurskaus on rakkautta

Francesco Domenico Caputo

Rakkaat veljet, sisaret, ja ystävät, tutkistellessamme tätä aihetta, tahdomme vastata muutamiin kysymyksiin: Mitä tarkoittaa vanhurskaus? Mikä on epähurskauden lähde? Mikä on vanhurskauden ja rakkauden välinen suhde? Kuinka lähestymme Jumalaa?

Mitä ”vanhurskaus” tarkoittaa?

Italialainen tietosanakirja ”Treccani” antaa seuraavan merkityksen sanalle

”vanhurskaus”: ”Erityisen sosiaalinen hyve, joka koostuu halusta tunnustaa ja kunnioittaa muiden oikeuksia antamalla kullekin sen, mikä oikeuden ja kohtuuden mukaan heille kuuluu.” Toinen merkitys on ”kyky saada aikaan laillisesti oikeita asioita jäsenille ja edellyttäen järjestelmän lupaa tämän kyvyn harjoittamiseen sekä toimintaan.” Sama tietosanakirja ilmoittaa, että vanhurskaus on periaate ja moraalinen hyve, jonka mukaan jokaiselle annetaan hänelle kuuluva (latinaksi: *suum cuique tribuere*).

Raamatullisesta näkökulmasta, sanan ”vanhurskaus” todellinen merkitys on Jumalan ja lähimmäisen rakastaminen. Toisaalta, se on Jumalalle kuuluvan (rakkauden, palveluksen, kiitollisuuden, valta-aseman, pyhän ajan, kuuliaisuuden, todellisuudessa koko olemuksemme) antamista hänelle. 2 Moos 20:2-11. Toisaalta se merkitsee sitä, että lähimmäisemme saa hänelle kuuluvan (kiintymyksen, avun, palveluksen). 2 Moos: 12-17. Jeesus sanoi, ”Antakaa keisarille, mikä keisarille kuuluu ja Jumalalle se, mikä hänelle kuuluu.” Matt. 22:21. Hän neuvoo ihmisolentoa rakastamaan Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistään kuten itseään. Matt. 22:34-40.

Mikä on jumalattomuuden lähde?

Alun perin ihminen luotiin Jumalan kuvaksi ja kaltaiseksi. 1 Moos 1:26. ”Aadamille oli ennen lankeemusta mahdollista muodostaa vanhurskas luonne olemalla kuuliainen Jumalan laille. Mutta hän jätti tekemättä näin, ja hänen syntinsä tähden luonteemme on langennut emmekä voi tehdä itseämme vanhurskaaksi.” – *Tie Kristuksen luo*, s 62. On selvää: Ennen lankeemusta ihmisen oli mahdollista elää vanhurskaasti, Jumalaa yli kaiken rakastaen ja lähimmäistään (Eevaa) kuten itseään. Hänen tekonsa olivat epäitsekään rakkauden ilmausta. Valitettavasti, valitessaan saatanan isännäkseen, sukukuntamme isä joutui täysin epätoivoon, harjoittamaan omaa vanhurskautta ja syntiä. Tämän osoitti vastaus, jonka hän antoi Jumalan kysymykseen, oliko hän syönyt kielletystä puusta. Hän syytti kumppaniaan ja seuraavaksi itse Luoja. 1 Moos 3:11,12.

Siitä hetkestä lähtien, ihmisluonto tuli yhä turmeltuneemmaksi, ja vanhurskaus hävisi käytännössä maan päältä. Tapahtui kehitys yhä suurempaan pahuuteen – veli veljeä vastaan, mies vaimoa vastaan, lapset vanhempiaan vastaan, vanhemmat lapsia vastaan, enot pettävät sisarenpoikiaan, veljet raiskaavat siskonsa. Tänäpäin ovat tulleet tavallisiksi moniavioisuus, insesti, avioero, lasten väärinkäyttö, viattomien ihmisten joukkosurmat, orjuus, ja mitä kummallisimmat muut pahat tavat. Ihmisolennot

koettavat vanhurskauttaa itsensä väittämällä olevansa vanhurskaita, syyttäessään lähimmäisiään jumalattomuudesta. Tai he perustavat vanhurskautensa tekemällä sääntöjä menemättä todellisen jumalisuuden lähteeseen – Jumalaan. Jeremia 2:13. Tyhmyydessään, he ammentavat särkyneistä vesisäiliöistä, jotka eivät voi pitää vettä, unohtaen Vapahtajan ja Luojan. Jeremia 2:13. He eivät myönnä, että heidän vanhurskautensa on kuin ”saastainen vaate”(Jes.64:6) ja heidän tekonsa ovat rakkaudettomia. Israel uhrejaan moninkertaisesti yritti osoittaa itseriittoisuutta, koetti ostamalla Jumalan rakkautta ja suosiota, samalla unohtaen, että Jumala itse on rakkaus – ”laupias ja armahtavainen, pitkämielinen ja suuri arnessa ja uskollisuudessa.” 2 Moos 34:6.

Uhratessaan ja rukoillessaan, Israelin kansa osoitti, etteivät he ymmärtäneet todellista paastoa, joka miellyttää Jumalaa. Profeetta Jesajan kautta Hän varoitti kansaansa: ”Katso, riidaksi ja toraksi te paastoatte, lyödäksenne jumalattomalla nyrkillä. Te ette paastoa niin, että teidän äänenne kuultaisiin korkeudessa. Tällainenko on se paasto, johon minä mielistyn, se päivä, jona ihminen kurittaa itseänsä? Jos kallistaa päänsä kuin kaisla ja makaa säkissä ja tuhassa, sitäkö sinä sanot paastoksi ja päiväksi, joka on Herralle otollinen? Eikö tämä ole paasto, johon minä mielistyn: että avaatte vääryyden siteet, irroitatte ikeen nuorat, ja päästätte sorretut vapaiksi, että särjette kaikki ikeet? Eikö tämä: että taitat leipäsi isoavalle ja viet kurjat kulkijat huoneeseesi, kun näet alastoman, vaatetat hänet etkä kätkeydy siltä, joka on omaa lihaasi? Silloin sinun valkeutesi puhkeaa esiin niin kuin aamurusko, ja haavasi kasvavat nopeasti umpeen; sinun vanhurskautesi käy sinun edelläsi, ja Jumalan kunnia seuraa suojanasi.” Jesaja 58: 4-8.

Israel ei ottanut vaarin Jumalan kutsusta vanhurskaaseen elämään ja rakkauteen. Profeettojen kautta tulleet toistuvat vetoamukset jätettiin huomioon ottamatta. Yhteiskunnan moraalinen tila tuli yhä rappeutuneemmaksi, pisteeseen, missä se oli toivoton sinä aikana kun Jeesus tuli maan päälle. Farisealaisuus oli tehnyt valitun kansan omattunnot paatuneiksi; rakkaus, vanhurskaus, ja armahtavaisuus syrjäytyivät monien sääntöjen tähden. Oli ansiotekojen näyttelyä; mutta kaikki Jumalan arvostamat asiat lyötiin laimin tai syrjäytettiin, sellaiset kuten sairaiden hoitaminen, orpojen ja leskien rakastaminen, moraalilain pitäminen, omien vanhempien rakastaminen, jne.

Jeesus paljastaa sen, mitä on ihmisen sydämessä, kehottaen katsomaan sisäpuolelle: ”Ja hän sanoi heille: ”Niinkö ymmärtämättömiä tekin olette?

Ettekö käsitä, ettei mikään, mikä ulkoapäin menee ihmiseen, voi häntä saastuttaa? Sillä se ei mene hänen sydämeensä, vaan vatsaan, ja ulostuu. Näin hän sanoi kaikki ruoat puhtaiksi. Ja hän sanoi: 'Mikä ihmisestä lähtee ulos, se saastuttaa ihmisen. Sillä sisästä, ihmisten sydäimestä, lähtevät pahat ajatukset, haureudet, varkaudet, murhat, avio- rikokset, ahneus, häijyys, petollisuus, irstaus, pahansuonti, jumalanpilkka, ylpeys, mielettömyys. Kaikki tämä paha lähtee sisästä ulos ja saastuttaa ihmisen.'" Mark. 7:18-23.

Niin pahuus on osa perintöämme, elämäämme ja varsinaista luontoamme. Voidaanko tätä muuttaa? Onko tähän parannuskeinoa? Voitko sinä ja minä mennä takaisin vanhurskauteen, kuten Adam oli ennen lankeemusta? Jos on niin, kuinka tämä tapahtuu? Jeesus tuli tämän maan päälle juuri tätä tarkoitusta varten – kohottamaan ihmissukua. Hän eli täydellisen vanhurskauden, täynnä rakkautta ja armahtavaisuutta. Hänen kuuliaisuuksensa ja palveluksensa olivat täydellisiä, ja siksi hän kutsutaan "Herra on meidän vanhurskaudemme". Jeremia 23:6.

Apostoli Paavali kirjoitti korinttolaisille: "Mutta hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullet meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi." 1 Kor. 1:30. Toisessa korinttolaiskirjeessä hän lisäsi: "Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi." 2 Kor. 5:21.

Täten, Kristuksen ansiot vuodatetaan uskovalle syntiselle, joka katsotaan vanhurskaaksi Kristuksen kautta, ikään kuin hän ei koskaan olisi tehnyt syntiä. Jeesuksen armon ja Pyhän Hengen voiman kautta, ihminen voi kokea todellisen vanhurskauden, farisealaisuudesta ja täynnä puhtautta ja pyhyyttä, koska se tulee Kristukselta meidän vanhurskaudeltamme.

Mitä on todellinen vanhurskaus?

Kristukselle vanhurskaus on niin tärkeä että hän sisällytti sen vuorisaarnaansa: "Autuaat ovat ne, joilla on on vanhurskauden nälkä ja jano, sillä heidät ravitaan." Matt. 5:6.

Kun jollakulla on nälkä tai jano, hän on niin epätoivoinen että kaikki hänen energiansa keskittyy leivän ja veden etsintään tyydyttääkseen tarpeensa. Hän ei lakkaa etsimästä ennen kuin löytää vettä sammuttaakseen janonsa ja ruokaa tyydyttääkseen nälkänsä. Samoin, joka on Kristuksessa tekee kaiken, minkä voi palvellakseen Jumalaa ja voidakseen auttaa lähimmäistensä tarpeissa. Aktiivisen elämässä, joka on täynnä vanhurskautta ja rakkautta, hän tulee

kokemaan sen luonnollisena, että on ”kanava”, jonka kautta Kristuksen rakkaus ja vanhurskaus virtaavat puutteen alaisille, särjetyille ihmisille ja Jumalaa etsiville.

Vanhurskaus rinnastettuna rakkauteen

Jumala on vanhurskaus ja rakkaus samanaikaisesti; ja tästä syystä ihminen vanhurskautetaan uskon kautta Kristukseen. Room. 3:26,24. Vanhurskaus on armahdusta ja anteeksiantamusta, ja tämä on mahdollista Jumalan rakkauden tähden. ”Vanhurskauttaminen on täyttä, täydellistä synnin anteeksiantamusta. Hetkenä, jona syntinen uskon kautta hyväksyy Kristuksen, hänet armahdetaan. Kristuksen vanhurskaus luetaan hänen hyväkseen, eikä hänen tule enää epäillä Jumalan anteeksiantavaa armoa.”... -*Reflecting Christ*, s 78.

”Jumala ei suhtaudu meihin kuten vajavaiset ihmiset suhtautuvat toisiinsa. Hänen ajatuksensa ovat armeliaisuuden, rakkauden, ja hellimmän säälin ajatuksia, ’Hän tahtoo antaa runsaasti anteeksi.’ Hän sanoo, ’Olen pyyhkinyt pois syntisi kuin paksun pilven, sinun syntisi’”- *Our High Calling*, (Suuri kutsumuksemme), s 27.

”Jeesus on ainoa, joka voi antaa sinulle rauhan. Hän rakasti sinua ja antoi itsensä tähtesi. Hänen suuri rakastava sydämensä ’on liikuttunut heikkouksiemme tuntemisesta.’ Mitkä synnit ovat liian suuria hänen anteeksiantamiseen, mikä sielu liian pimeä ja synnin rasittama hänelle pelastettavaksi? Hän on armahtavainen, ei meistä ansiota etsien, vaan omasta rajattomasta hyvydestään johtuen parantaen luopumuksemme ja meitä vapaasti rakastaen, meidän kuitenkin ollessa syntisiä. Hän on ’hidas vihaan, ja suuri ystävällisyydessä;’ ’pitkämielinen meitä kohtaan, ei tahtisi kenenkään tuhoutuvan, vaan että kaikki katuisivat.’” – *Testimonien for the Church*, vol. 5, s. 649.

Lisäksi profetian henki kertoo kuinka vanhurskaus ja rakkaus ovat ruumiillistuneet Kristuksessa. Ottaessamme vastaan hänet, otamme vastaan molemmat lahjat. ”**Vanhurskaus on pyhyttä, Jumalan kaltaisuutta, ja Jumala on rakkaus**’. 1 Joh 4:16. Se on mukautumista Jumalan lakiin, sillä ’kaikki käskysi ovat vanhurskaat’ (Ps. 119:172), ja rakkaus on lain täyttymys. Room 13:10. Vanhurskaus on rakkautta, ja rakkaus on valoa ja Jumalan valoa. **Jumalan vanhurskaus on ruumiillistunut Kristuksessa**. Otamme vastaan vanhurskauden ottamalla vastaan Hänet.

”Vanhurskautta ei saavuteta kivulloisin ponnisteluin tai väsyttävän raadannan kautta; vaan se annetaan jokaiselle sielulle, jolla on vanhurskauden

nälkä ja joka janoaa sen vastaanottamista. `Kuulkaa, kaikki janoavaiset, tulkaa veden ääreen. Tekin, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa ja syökää; tulkaa, ostakaa ilman rahaa, ilman hintaa viiniä ja maitoa.`. Jes. 55:1.

”Ei kukaan inhimillinen toimija voi hankkia sitä, joka tyydyttää sielun nälän ja janon....”

”Kun huomaamme Vapahtajamme luonteen täydellisyyden, haluamme tulla täydellisesti muutetuiksi ja uudistetuiksi Hänen puhtautensa kaltaisuuteen. Mitä enemmän tunnemme Jumalaa, sitä korkeammaksi tulee luonneihanteemme ja sitä hartaampi kaipauksemme heijastaa Hänen kaltaisuuttaan....

”Jumalan sanat ovat elämän alkulähde. Etsiessäsi tietä noihin eläviin lähteisiin tulet, Pyhän Hengen kautta, johdetuksi yhteyteen Kristuksen kanssa. Tutut totuudet osoitetaan mieleesi uudessa valossa, Raamatun kirjoitukset syöksähtävät mieleesi uuden merkityksen kera kuin valon välähdys, tulet näkemään muiden totuuksien suhteen lunastustyöhön, ja tulet näkemään, että Kristus johtaa sinua, jumalallinen Opettaja on vierelläsi...

”Jumala on vuodattanut rakkauttaan pidättelemättä, kuin maata virkistäviä suihkuja. Hän sanoo, `Tiukkukaa, te taivaat, ylhäältä, vuotakoot pilvet vanhurskautta. Avautukoon maa ja antakoon hedelmänänsä pelastuksen, versokoon se myös vanhurskautta.` Jes.45:8.” – *Ajatuksia Siunausten Vuorelta*, ss 18-21.

Nikodemus ja Paavali, kuten kaikki lainoppineet, olivat saaneet koulutusta täydellisyyden etsimiseen vanhurskain teoin Jumalaa miellyttääkseen. Koska he muuttivat tämän mielipiteen ja ajattelutavan? Se tapahtui Jeesuksen kohtaamisen yhteydessä. Vasta silloin nämä oppineet miehet tulivat ymmärtämään Jeesuksen todellisen luonteen. Silloin heidän ajattelunsa muuttui ja he kysyivät itseltään: ”Olenko uudestisyntynyt? Heijastaako elämäni Jeesuksen luonnetta?” Sen jälkeen kun Paavalilla oli henkilökohtainen kokemus Jeesuksen kanssa, totesi, että kaikki hänen täydellisyytensä, vanhurskautensa ja uskollisuutensa Jumalaa kohtaan olivat puutteellisia todellisen rakkauden suhteen; hän kuvaili myöhemmin sellaista tyhjää rakkautta helisevään vaskeen; toisin sanoin, se olisi hyödytöntä. Jeesus sanoi, että hänen seuraajiensa rakkauden tulee ylittää fariseusten rakkauden, muutoin he eivät koskaan voisi astua sisälle taivaalliseen valtakuntaan.

Kuinka me sitten pääsemme Jumalan luokse ?

”Jeesus selitti, että se vanhurskaus, johonka fariseukset asettivat niin

suuren arvon, oli arvotonta. Juutalainen kansa oli väittänyt olevansa erityinen lainkuuliainen kansa, jota Jumala suosi; kun taas Kristus esitti heidän uskonnostaan puuttuvan pelastavaan uskon. Kaikki heidän pyhyiden teeskentelynsä, heidän ihmiskeksintönsä ja seremoniansa ja vieläpä heidän kerskumansa lain ulkonaisten vaatimusten täyttäminen, oli voimaton tekemään heistä pyhiä. He eivät olleet sydämestään puhtaita tai jaloja eivätkä Kristuksen kaltaisia luonteeltaan.

”Lakiuskonto on riittämätön saattamaan sielun sopusointuun Jumalan kanssa. Kova, kylmä fariseusten oikeaoppisuus, puutteellisena katumuksessa, hellyydessä tai rakkaudessa, oli vain kompastuskivi syntisille. He olivat kuin voimansa menettäneen suolan kaltaisia, sillä heidän vaikutuksellaan ei ollut mitään voimaa varjella maailmaa turmelukselta. Ainoa oikea uskonto on se, joka toimii ´rakkauden kautta´ (Gal. 5:6) sielun puhdistamiseksi. Se on kuin hapatus, joka muuttaa luonteen.

”Kaiken tämän juutalaisten olisi pitänyt oppia profeettojen opetuksista. Satoja vuosia aikaisemmin sielun huuto vanhurskauteen Jumalan kanssa oli ilmennyt äänenä ja vastauksena profeetta Miikan sanoin: ´Mitä tuoden minä voisin käydä Herran eteen, kumartua korkeuden Jumalan eteen? Käynkö hänen eteensä tuoden polttouhreja, vuodenvanhoja vasikoita? Ovatko Herralle mieleen tuhannet oinaat, kymmenet tuhannet öljyvirrat ... Hän on ilmoittanut sinulle, ihminen, mikä hyvä on; ja mitä muuta Herra sinulta vaatii, kuin että teet sitä, mikä oikein on, rakastat laupeutta ja vaellat nöyrästi Jumalasi edessä?´ Miika 6:6-8.

”Profeetta Hoosea oli osoittanut sen, mikä muodostaa farisealaisuuden tosi olemuksen, sanoen, ´Israel on rehevä viininköynnös, joka teki hedelmiä. Mitä runsaampi sen hedelmä oli, sitä runsaammin se teki alttareita.´ Hoosea 10:1. Tunnustaessaan palvelevansa Jumalaa, juutalaiset todellisuudessa toimivat itsensä hyväksi. Heidän vanhurskautensa oli heidän omien ponnisteluluidensa hedelmää pitää lakia omien ideoittensa ja itsekkään etunsa tähden. Tästä johtuen se ei voinut olla parempi kuin mitä he olivat. Pyrkimyksessään tehdä itsestään pyhiä, he koettivat saada puhdasta likaisesta. **Jumalan laki on yhtä pyhä kuin hän on pyhä, yhtä täydellinen kuin hän on täydellinen. Se esittää ihmisille Jumalan vanhurskauden.** Ihmisen on mahdotonta itsestään pitää tätä lakia, sillä ihmisen luonto on turmeltunut, rumentunut, ja täysin toisenlainen kuin Jumalan luonne. Itsekkään sydämen työt ovat ´kuin likainen vaate´; ja ´kaikki meidän vanhurskaudemme kuin saastaiset vaatteet.´ Jes. 64:6.

”Lain ollessa pyhä, juutalaiset eivät voineet saavuttaa vanhurskautta omin ponnistuksin pitää lakia. Kristuksen opetuslasten täytyy saada toisenlainen vanhurskaus kuin fariseukset, jos he tahtovat astua taivasten valtakuntaan. Jumala tarjosi heille, Poikansa, täydellisen lain vanhurskauden. Jos he avaisivat sydämensä täysin vastaanottamaan Kristuksen, silloin Jumalan todellinen elämä, hänen rakkautensa, asuisi heissä, muuttaen heidät hänen kaltaisuuteen; ja näin Jumalan vapaan lahjan kautta he omistaisivat lain vaatiman vanhurskauden. Mutta fariseukset hylkäsivät Kristuksen; `ollen tietämättömiä Jumalan vanhurskaudesta. Ja kulkien ympäriinsä perustaen omaa vanhurskauttaan` (Room, 10:3) he eivät tahtoneet alistaa itseään Jumalan vanhurskauden alaisuuteen.

”Jeesus meni eteenpäin osoittaakseen kuulijoilleen mitä merkitsee Jumalan käskyt – että se on Kristuksen luonteen uudestaan luomista heissä itsessään. Sillä hänessä Jumala tuli näkyviin päivittäin heille.” – *Ajatuksia Siunausten Vuorelta*, ss 53-55.

Kuinka elämme vanhurskaasti ?

Kristillisen seurakunnan ensimmäinen ja seitsemäs kausi saivat samankaltaista nuhtelua. Ilm. 2:4; 3:17. Uskollinen todistaja lausui, että Efeson seurakunta oli menettänyt ensimmäisen rakkautensa; ja Laodikea piti itseään rikkaana, kun se tosiasiaassa oli ”viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston”. Sitä neuvottiin ostamaan Häneltä kultaa ja valkeat vaatteet. Efeson kausi on näin varoitus meille kaikille, jotka elämme Laodikean aikaa. Meitä kehoitetaan tutkimaan itseämme, vanhurskauttamme ja kelvollisuuttamme Jumalan sanan ja profetian hengen valossa.

”Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi. Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä tekoja; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi ja työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet tee parannusta.” Ilm. 2:4,5. Ihmisillä, joille nämä sanat puhutaan, on useita erinomaisia ominaisuuksia, jotka Totinen Todistaja huomaa. `Siitä huolimatta`, hän sanoo: `Se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi` Tässä on puute, jonka täytyy tulla korjatuksi. Kaikki muut avut ovat kelvottomia saamaan aikaan puutteen korjausta. Seurakuntaa neuvotaan `muistamaan siksi mistä olet langennut, ja katumaan, ja tekemään ensimmäisiä tekoja; tai muuten tulen tykösi ja työnnän lampunjalkasi paikaltaan, ellet tee parannusta.... Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän

puusta, joka on Jumalan paratiisissa´ Ilm. 2: 4-7.

”Näissä sanoissa on varoituksia, moitteita, uhkauksia, lupauksia Todelliselta Todistajalta, häneltä, joka pitää seitsemää tähteä oikeassa kädessään

”Kun tämä seurakunta on punnittu pyhäkön vaa’alla, se havaitaan puutteelliseksi, kun on jättänyt ensimmäisen rakkautensa. Totinen Todistaja antaa selityksen, ´tiedän tekosi ja vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi, ja ettet voi pahoja sietää; ja olet koetellut niitä, jotka sanovat itseään apostoliksi, eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valheottelijoiksi; ja sinulla on kärsivällisyyttä, ja paljon sinä olet saanut kantaa minun nimeni tähden, etkä ole uupunut´ Ilm. 2:2,3. Kaikesta tästä huolimatta, seurakunta havaitaan puutteelliseksi. Mikä on kohtalokas vika? ´Olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi´ Eikö tämä tarkoita juuri meidän tilaamme? Oppimme saattavat olla oikeita; ehkä vihaamme väärää oppia, emmekä ota vastaan niitä, jotka eivät ole periaatteellisia; saatamme työskennellä väsymättä, mutta ei sekään ole riittävästi. Mikä on motiivimme? Miksi meitä kutsutaan tekemään parannus? ´Olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi´

”Tutkikoon kukin seurakunnan jäsen tätä tärkeää varoitusta ja nuhdetta. Nähköön kukin ettei olisi menettänyt Kristuksen hellää rakkautta uskon puolustaessaan tai keskustellessaan opillisista asioista. Eihän Kristus ole jätetty pois saarnoista ja sydämeistä? Eikö ole olemassa vaara, että monet kulkevat totuuden tunnustamalla kautta, lähetystyötä tehden. Samalla Kristuksen rakkaus ei kuitenkaan ole tullut kudotuksi työhön.? Tämä juhlallinen varoitus Totiselta Todistajalta merkitsee paljon; Se edellyttää, että sinun tulee muistaa mistä olet langennut ja kadut ja teet ensimmäisiä; ´ellet´, sanoo Totinen Todistaja: tulen siirtämään lampunjalkasi paikaltaan, jos et tee parannusta.´ Ilm. 2:5. Oi, jos seurakunta saattaisi tiedostaa ensimmäisen rakkauden hehkun tarpeen! Tämän puuttuessa, kaikki muu erinomaisuus on riittämätöntä. Kutsua parannukseen ei voida jättää huomioimatta ilman tuhoa. Usko totuuden teoriaan ei ole riittävä. Tämän teorian esittäminen epäuskoisille ei tee sinusta Kristuksen todistajaa. Valo, joka ilahdutti sydäntäsi kun ensi kerran ymmärsit tälle ajalle tarkoitettun sanoman, on oleellinen perusaine kokemuksessasi ja töissäsi. Tämä on kadonnut sydämestäsi ja elämästäsi. Kristus näkee innottomuutesi ja ilmoittaa että olet langennut ja olet vaarallisessa tilassa.

”Esittäessään lain sitovat vaatimukset, monet ovat jättäneet kuvailematta Kristuksen äärimmäistä rakkautta. Ne, joilla on niin suuret totuudet, niin

painavat uudistukset esitettävänä ihmisille, eivät ole tuoneet esille lunastavan uhrin arvoa Jumalan suuren rakkauden ilmauksena ihmistä kohtaan.

Evankeliumin saarnaamiseen valtuutettujen uskonnollisesta kokemuksesta rakkaus Jeesukseen ja Jeesuksen rakkaus syntisiin on pudonnut pois. Oma minä on tullut ihmiskunnan Lunastajan sijaan korotetuksi. Laki tulee esittää sen rikkojille, ei jonkinlaisena Jumalasta erillään olevana, vaan pikemminkin Hänen mielensä ja luonteensa selittäjänä. Kuten auringon valoa ei voida erottaa auringosta, samoin Jumalan lakia ei voida oikein esittää ihmiselle ilman lain jumalallista laatijaa. Sanoman julistajan tulisi voida sanoa: 'Laissa on Jumalan tahto; tulkaa katsomaan itse, että laki, kuten Paavali selitti sen olevan: 'vanhurskaan ja pyhän' ja hyvän. Se nuhtelee synnistä, se tuomitsee syntisen, mutta se osoittaa hänelle Kristuksen tarpeen, jossa on runsaasti armahdusta ja hyvyyttä ja totuutta. Vaikkei laki kykene vapauttamaan synnin rangaistuksesta, vaan vaatii syntiseltä täyden vastuun velastaan, Kristus on luvannut runsaan anteeksiannon kaikille katuville ja hänen armoonsa uskoville. Jumalan rakkaus suodaan runsaasti katuvalle, uskovalle sielulle. Synnin polttomerkki voidaan poistaa sielusta ainoastaan lunastusuhrin veren kautta. Ei vähempää uhria vaadittu kuin Hänen uhraamistaan, joka oli samankaltainen Isän kanssa. Kristuksen työ – Hänen elämänsä, alentamisensa, kuolema ja välitystyönsä kadotetun ihmisen puolesta – tekee lain suureksi ja kunnioitettavaksi.

”Monet lain vaatimuksia käsittelevät saarnat ovat olleet ilman Kristusta, ja tämä puute on tehnyt totuuden tehottomaksi sielujen käännätyksessä. Ilman Kristuksen armoa on mahdotonta ottaa yhtä askelta kuuliaisuudessa Jumalan laille. Sitten kuinka tarpeellista onkaan että syntinen kuulee Pelastajansa ja Lunastajansa rakkaudesta ja voimasta! Kun Kristuksen lähettilään tulisi selkeästi julistaa lain vaatimukset, hänen tulisi tehdä ymmärrettäväksi, ettei kukaan voi tulla vanhurskaaksi ilman Kristuksen sovitusuhria. Ilman Kristusta voi olla ainoastaan tuomiota ja pelokasta kiivaan suuttumuksen odottamista sekä lopullinen ero Jumalan läsnäolosta. Mutta hän, jonka silmät on avattu näkemään Kristuksen rakkautta, tulee katselemaan Jumalan täynnä rakkautta ja myötätuntoa olevaa luonnetta. Jumala ei ilmesty tyrannimaisena, säälimättömänä olentona, vaan isänä, joka kaippaa syleillä katuvaan poikaansa.

”Syntinen tahtoo psalmintekijän tavoin huudahtaa: 'Niin kuin isä armahtaa lapsiaan, niin Herrakin armahtaa pelkääviänsä.' Ps. 103:13. Kaikki epätoivo pyyhittää sielusta kun Kristus nähdään todellisessa luonteessaan.

Kolmannen enkelin sanoma todellisena

Jotkut veljistämme ovat ilmaisseet pelkoja että viivymme liian paljon uskon kautta vanhurskauttamisen aiheessa, mutta toivon ja rukouksen, ettei kukaan pelästy tarpeettomasti. Sillä tämän opin esittämisessä niin kuin se on kuvattu Raamatussa ei ole mitään vaaraa. Ellei menneisyydessä olisi ollut laiminlyöntiä Jumalan kansan kunnollisessa opettamisessa, nyt ei olisi erityistä tarvetta kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota siihen. Jumalan pyhässä sanassa meille annetuista tavattoman suurista ja arvokkaista lupauksista on suuressa määrin menetetty näköyhteys. Kaiken vanhurskauden vihollinen oli suunnitellutkin, että niin tulisikin olla. Hän on heittänyt oman tumman varjonsa meidän ja Jumalamme välille, ettemme saattaisi nähdä Jumalan todellista luonnetta. Herra on julistanut itsestään olevansa 'armollinen ja lempeä, pitkämielinen sekä runsas hyvyudessa ja totuudessa.' ”Useat ovat kirjoittaneet minulle kysyen, onko vanhurskauttamisen sanoma todella kolmannen enkelin sanoma. Olen vastannut: 'Se on todella kolmannen enkelin sanoma.'” – (*Review and Herald*, April 1, 1890) *Selected Messages*, I, ss 369-372.

Johtopäätös

Veljeni ja sisareni, toivon päättäväni tämän lukemisen muistuttamalla meitä kaikkia muuttamista vanhurskautta koskevista Jumalan sanan jakeista. Nämä jakeet puhuvat sekä yhteisesti että yksilö tasolla, antaen meille toivon loistavasta tulevaisuudesta. ”Vanhurskaus korottaa kansan, mutta synty on sen häpeä.” ”Joka vanhurskauteen ja laupeuteen pyrkii, se löytää elämän, vanhurskauden ja kunnian.” ”Vanhurskauden hedelmä on rauha.” Sananlaskut 14:34; 21:21; Jesaja 32:17.

Vaikka on itse Vanhurskaus, Hän antaa meille mahdollisuuden tulla vanhurskaudesta osallisiksi hyväksyessämme Kristuksen, uskon kautta, hyväksemme luettavan vanhurskauden, Silloin uskova, Pyhän Hengen ihmeellisen työn kautta tulee osalliseksi jumalallisesta luonnosta Kristuksen vuodattaman vanhurskauden kautta. Silloin ihmisen on mahdollista elää sopu soinnussa Jumalan pyhän lain vaatimusten kanssa. Ainoastaan tällä tavalla ihmisen on mahdollista täyttää kaikki vanhurskaus ja elää kultaisen säännön mukaisesti: ”Sen tähden kaikki, mitä te tahdotte ihmisten teille tekevän, tehkää te myös samoin heille; sillä tämä on laki ja profeetat.” Matt. 7:12.

Jeesuksen elämä oli rakkauden ja vanhurskauden ilmausta. Seuratkaamme hänen jalanjälkiään loppuun saakka; silloin saamme olla Hänen kanssaan

rauhan, rakkauden ja pyhyiden valta kunnassa. ”Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan.” Matt 6:33. Rakkaat veljet ja sisaret, auttakoon Herra meitä elämään kukin Kristuksen, Vanhurskaudemme kautta!

Aamen!

Lukeminen 2 – Sapattina, joulukuun 2, 2017

Hyväksemme luettu ja vuodatettu vanhurskaus

Pablo Hunger, Itävalta/ U.S.A.

Uskonnollisessa innossaan, rauhan ja Jumalan anteeksiantamuksen löytääkseen, Martti Luther päätti tehdä pyhiinvaellusmatkan Rooman kaupunkiin. Sydämessään hänellä oli suuri halu saada kokemus, joka veisi hänet lähemmäksi Jumalaa. Hänelle oli opetettu, että täydellinen tie siihen oli Roomassa – pyhien portaitten kiipeäminen ja syntien anteeksiantamisen vastaanottaminen. Lutherin sydän löi nopeasti lähestyessään suurta kaupunkia ja lopulta saavutti Santa Scalan (Pyhät Portaat). Siellä hän alkoi kiivetä portaan kerrallaan ylös polvillaan ja piti rukouksensa, innokkaasti odottaen varmuutta Jumalan anteeksiantamuksesta. Yhtäkkiä, kuin nuoli, Raamatun sanat iskeytyivät hänen mieleensä, ”Vanhurskas on elävä uskosta.” Hän nousi välittömästi polviltaan ja pakeni Roomasta, alkaen uuden matkan löytääkseen raamatullisen totuuden uskon kautta vanhurskauttamisesta.

Luther tuli ymmärtämään, ettei anteeksiantamusta saada uhraamisen tai omien tekojen suorittamisen kautta, vaan kokonaan Jumalalle antautumalla uskon kautta. Hän ymmärsi, että pelastuksen työ on suoritettu ihmisen hyväksi ja ihmisessä Jumalan voimalla. Hän näki, ettei kukaan voi ostaa anteeksiantamusta Jumalalta, tai rahalla, Rooman tarjoamana nautintojen kautta, tai omien tekojen kautta, jota hän oli yrittänyt.

”Kun katuva syntinen, särjettynä Jumalan edessä, huomaa Kristuksen sovituksen hänen puolesta an, ja hyväksyy tämän ainoana toivonaan tässä ja tulevassa elämässä, hänen syntinsä ovat anteeksiannetut. Tämä on uskon kautta vanhurskauttaminen.” – *The Faith I Live By*, s 116.

Ihmisen hyväksi luettu vanhurskaus

Miksi luettu vanhurskaus? Lutherin tavoin, meidän täytyy ymmärtää että inhimillisellä vanhurskaudellamme ei ole mitään arvoa Jumalan edessä. Siksi

profeetta Jesaja kirjoitti: ”Kaikki me olimme kuin saastaiset, ja niin kuin tahrattu vaate oli kaikki meidän vanhurskaudemme. Ja kaikki me olemme lakastuneet kuin lehdet, Ja pahat tekemme heittelevät meitä niin kuin tuuli.” Jes. 64:6.

Siksi Herra tahtoo antaa meille vanhurskautensa; ja suuri on se vanhurskaus, josta Daavid: ”ylistää autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman tekoja”, sanoen, ”Autuaat ne, joiden rikokset ovat anteeksi annetut ja joiden synnit ovat peitetyt! Autuas se mies, jolle Herra ei lue syntiä!” Room. 4: 6-8.

”Hyväksi lukeminen” (engl. *impute*) merkitsee ”jonkin ansioksi lukemista”. Kristuksen ansio omistetaan syntisen hyväksi ja on ”merkitty meidän laskuun”. Ihmisen armahtaminen on tehty uskottavaksi. Syntisen tapauksessa *impute* viittaa Kristuksen vanhurskauteen, joka on tullut tai luettu katuvan hyväksi, Kristukseen uskovan, ja hyväksyy hänet lunastajaksi.

”Ajatus Kristuksen vanhurskaudesta hyväksemme luettuna, joka ei perustu mihinkään meidän ansioon, Jumalan vapaana lahjana, on kallisarvoinen ajatus. Jumalan ja ihmisen vihollinen ei tahtoisi, että tätä ajatusta esitettäisiin selvästi, sillä hän tietää, että hänen valtansa murtuu, jos ihmiset ottavat vastaan Jumalan vapaan lahjan todellisena.” – *The Faith I Live By*, s 111.

Muistan erään yli kymmenen vuotta uskossa olleen sisaren, joka tuli luokseni nyhykkytään. ”Veli, olen kadotettu !” Lausuttuani muutamia rohkaisun sanoja, kysyin miksi hänellä oli näitä ajatuksia. Hän sanoi, ettei tuntenut itseään Jumalan hyväksymäksi, oli elänyt niin hyvää elämää kuin osasi, mutta aina tuli uusia epäonnistumisia. Nyt hän tunsu itsensä liian heikoksi jatkamaan taistelua. Hän oli elänyt oman-vanhurskauden töitä täynnä olevaa elämää, mutta tämä ei riittänyt antamaan hänelle varmuutta anteeksi annosta. Kerroin hänelle, että Pyhän Hengen työ ohjasi häntä näkemään Kristuksen voiman tarpeen että hän lakkaisi luottamasta omiin töihin ja sen sijaan antaisi tarmonsaa Jumalalle jotta Hän voisi tehdä työn, jota tämä sisar ei voinut tehdä. Alituinen antautuminen Jumalalle on voiton salaisuus jokaiselle, tunnustaen, ettemme voi tehdä tätä työtä itse. Tarvitsemme jumalallista, muuttavaa voimaa.

”Kaiken taivaallisen joukon tavoitteena on tämä. Kenraalinsa johdolla heidän on määrä tehdä työtä niiden voittamiseksi takaisin, jotka rikkomuksen kautta ovat erottaneet itsensä Taivaan Isästä. On tehty suunnitelma, jonka mukaan Kristuksen ihmeellinen armo ja rakkaus on ilmaistuna maailmalle. Jumalan Pojan maksama ääretön hinta ihmisen lunastamiseksi vapaaksi on

ilmoitus Jumalan rakkaudesta. Tämä loistava lunastussuunnitelma on laaja ennakkotoimi koko maailman pelastamiseksi. Syntinen ja langennut ihminen voi eheytyä Jeesuksessa rikkomuksen anteeksiantamuksen ja hänen hyväkseen luetun Kristuksen vanhurskauden kautta. – *Sanomia Nuorisolle*, s 137.

Valaiseva esimerkki anteeksiantamisesta

On kerrottu englantilaisesta miehestä Englannissa. Hän lähti ajamaan Rolls-Royce autollaan voidakseen oppia tuntemaan paremmin Euroopan maita. Ajaessaan kaukana kotoaan, hänen autonsa moottori pysähtyi. Hän kirjoitti Rolls-Royce yhtiöön Englantiin selostaen ongelmansa. Yhtiön virkailijat tekivät nopean päätöksen. He lähettivät lentokoneella mekaanikon miehen olin- paikkaan. Mekaanikko laittoi auton kuntoon niin että mies voi jatkaa matkaansa. Mekaanikko lensi takaisin Englantiin.

Mutta sitten auton omistaja alkoi kummastella kuinka paljon hänen olisi maksettava tästä korjauspalveluksesta. Palattuaan Englantiin, hän kirjoitti kirjeen tiedustellen mitä oli velkaa mekaanikon tekemästä auton korjauksesta. Hän sai kirjeen yhtiön toimistosta seuraavan vastauksen kera: ”Dear Sir, tiedostossamme ei ole mitään merkintöjä että jollakin Rolls-Royce autolla olisi ongelmia.” Mikä odottamaton vastaus, ja kuinka onnellinen mies olikaan lukiessaan viestin!

Näin Jumala tekee. Hän tuli tähän maailmaan auttamaan ihmistä, joka oli joutunut ongelmiin eikä tiennyt kuinka selviytyä. Vaikka maksettavana oli suunnattomat kulut, Jumala piti huolen kaikesta. Vielä tänäänkin, ihmisen tarvitsee vain pyytää hänen apuaan.

Tämä tarkoittaa sitä, että jos hyväksymme Jeesuksen, varmuutemme anteeksiantamuksesta ei ole omien tekojemme varassa, vaan perustuu Jeesuksen elämän ja täydellisen uhrin ansioihin, jotka Jumala lukee hyväksemme. Siksi sitä nimitetään hyväksi luetuksi tai Kristuksen tilillemme maksamasta vanhurskaudesta. Ja nimemme on kirjoitettu Karitsan elämän kirjaan. Sen sijaan että elämämme olisi tarkkaan kaikkineen talletettuna, Kristuksen, Jumalan karitsan elämä, joka ottaa pois maailman synnin, on kirjoitettuna nimemme alle. Jumala ei enää näe tahraista elämäämme, vaan hän näkee Kristuksen täydellisen elämän. Näin meillä ei ole mitään maksamattomia velkoja Jumalalle.

Vuodatettu vanhurskaus

Uskon kautta vanhurskauttamisen työ ei pääty synnin anteeksiantamiseen.

Jumala tekee työnsä loppuun saakka lukien Kristuksen vanhurskauden syntisen hyväksi, näin muuttaen hänen elämänsä.

”Sisäinen vanhurskaus tulee todistetuksi ulkoisen vanhurskauden kautta. Joka on vanhurskas sisältä, ei ole kovasydäminen ja välinpitämätön, vaan päivä päivältä hän kasvaa Kristuksen kaltaisuuteen, kulkien voimasta voimaan. Se, joka on totuuden kautta pyhitetty, on itsensä hillitsevä ja seuraa Kristuksen jalan jäljissä kunnes armo muuttuu kunniaan. Vanhurskaus, jonka kautta meidät on tehty kelvollisiksi on hyväksemme luettu; vanhurskaus, jonka kautta meidät on pyhitetty, on vuodatettu. Ensin mainittu on arvonimemme, jälkimmäinen takaa pääsymme taivaaseen.” – (*Review and Herald*, June 4, 1895) *Sanomia Nuorisolle*, s 35.

”Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi? Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä? Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut? Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman.” Room. 6:1-4.

Tästä syystä Martti Luther selitti selvästi, että uskon kautta vanhurskauttaminen ilman elämän muutosta, joka ilmenee vanhurskauden teoissa, ei ole uskon kautta vanhurskauttamista. Ne ovat ihmisen oman vanhurskauden tekoja ilman anteeksiantamusta ja epäjumalanpalvelusta.

Mutta monet kristityt eivät ole ymmärtäneet ihmeellistä tasapainoa, jonka Jumala saa aikaan, koska he jäävät yksinomaan Kristuksen hyväksemme luettuun työhön. He pitävät anteeksiantamusta jonkinlaisena synnin oikeuttajana uskovon elämässä. Tämä ei ole yhtäpitävää Jumalan luonteen kanssa. Kuinka pyhä Jumala voi antaa anteeksi ja sitten sallia synnin? Kristus selitti sanomassaan armosta ja anteeksiantamuksesta: ”Mene, äläkä enää tee syntiä.” Hänen sanansa sisälsivät koetun tai vuodatetun vanhurskauden, jonka Jumala haluaa saada aikaan jokaisessa syntisessä, joka on kokenut anteeksiantamuksen.

Kun syntinen on tullut Pyhän Hengen koskettamaksi ja vaipunut Jeesuksen jalkojen juureen, tosi katumus johtaa hänet kääntymään pois synnistä ja elämään erilaista vanhurskasta elämää, jota Jumala vuodattaa päivittäin uskovalle.

”Älkääkä antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, vaan antakaa itsenne, kuolleista eläviksi tulleina, Jumalalle, ja jäsenenne vanhurskauden

aseiksi Jumalalle. -- Ettekö tiedä, että kenen palvelijoiksi, ketä tottelemaan, te antaudutte, sen palvelijoita te olette, jota te tottelette, joko synnin palvelijoita, kuolemaksi, tahi kuuliaisuuden vanhurskaudeksi? Mutta kiitos Jumalalle, että te, jotka ennen olitte synnin palvelijoita, nyt olette tulleet sydämestänne kuuliaisiksi sille opin muodolle, jonka johtoon te olette annetut. Ja että te synnistä vapautettuina olette tulleet vanhurskauden palvelijoiksi!” Room. 6: 13, 16-18.

Miksi tätä kutsutaan (syntisen) hyväksi luettavaksi vanhurskaudeksi? Siksi kun se ei ole meidän vanhurskauttamme, vaan Jumalan työtä. – Hänen, katuvassa syntisessä toimivaa vanhurskautta. Siksi apostoli Paavali kutsuu meitä ”antakaa jäsenenne vanhurskauden palvelijoiksi pyhydessä”. Me olemme hänen palvelijoitansa, luodut Jeesuksessa Kristuksessa hyviin töihin, jotka Jumala on edeltä asettanut että niissä vaeltaisimme.” (Room. 6: 19 ; Ef. 2: 10.

Hyväksemme luettua vanhurskautta on kutsuttu myös pyhitykseksi tai Jumalan työksi erottaessaan ihmisen pyhää elämää varten, sopusoinnussa hänen tahtonsa kanssa. Puhuessaan tästä tasapainosta Jaakob sanoo: ”Sillä niin kuin ruumis ilman henkeä on kuollut, niin myös usko ilman tekoja on kuollut.” Jaakob 2: 26.

Kuinka usein onkaan esitetty kysymys, ”Oletko uudestisyntynyt?” kun arvellaan tätä uskovan menneisyyteen kuuluvaksi tapahtumaksi. Mutta Pyhän Hengen työn kautta, joka päivä näemme asioita, joita meidän tarvitsee katua ja muuttaa, asioita, joista meidän on luovuttava ja jättää taaksemme; meidän tarvitsee kuolla synnille ja syntyä uudesti uusiin tapoihin Kristuksen kanssa. Synnille kuoleminen – pyhityksen työ – kestää koko elämämme ajan.

”Monet tekevät sen erehdyksen, että yrittävät määritellä yksityiskohtaisesti hienot eron piirteet vanhurskauttamisen ja pyhityksen välillä. Näiden kahden käsitteen määritelmiin he tuovat usein omia ideoitaan ja pohdiskelujaan. Miksi koettaa olla tarkempi kuin innoituksen kautta on ilmaistu elintärkeästä uskon kautta vanhurskauttamisen kysymyksestä?...

”Pyhitys ei ole hetken, tunnin, päivän, vaan eliniän työ. Sitä ei saavuteta onnellisella tunteen lennolla, vaan on alituisen synnille kuolemisen ja alituisen Kristukselle elämisen seurausta. Vääryyksiä ei voida oikaista eikä luonteen uudistusta saada aikaan heikoin, ajoittaisin ponnistuksin. Ainoastaan kestävin, sitkein ponnistuksin, kipeän kurin ja ankaran ristiriidan kautta voitamme. Pyhitys ei ole vain teoria, tunne tai sanojen muoto, vaan elävä, aktiivinen periaate, joka liittyy jokapäiväiseen elämään, Se edellyttää, että

syömistapamme, juomisemme ja pukemisemme on tukemassa fyysisen, henkisen ja moraalisen terveyden ylläpitoa, että voisimme tuoda Herralle kehomme – ei huonojen tapojen turmelemina uhreina, vaan -'elävänä uhrina, pyhänä, Jumalalle otollisena.” - *The Faith I live By*. S. 116.

”Tästä syystä uskovan elämä ei ole pelkkää tunnetta, tai täynnä hurmiota olevan uskon harjoitukseen perustuvaa tuntoa, vaan jatkuvan Jumalasta riippuvaisuuden, Hänen sanansa opastuksen ja neuvonsa usein väärin päätöstemme muuttamisen ymmärtämistä. Aivan kuten nuori mies tai nainen rakastuneena tahtoo sydämestään palvella ja tehdä rakkaalle mieliksi. Niin uskova tahtoo palvella niitä, jotka ovat osoittaneet rakkautensa antamalla elämänsä hänen pelastamiseen. Jos rakastettusi on muualla, ajattele kuinka paljon arvostat voivasi puhelimen välityksellä puhua tai vastaanottaa kirjeen tai sähköpostiviestin häneltä. Näin täytyy olla myös suhteessamme Jumalaan. Joka on tullut Kristuksen rakkauden koskettamaksi arvostaa Jumalan kanssa käyttämänsä aikaa rukouksessa ja hänen pyhää sanaansa lukien jokapäiväisenä rohkaisun ja neuvon sanomana. Ja hän haluaa oppia enemmän rakkaastaan ja oppia tietämään kuinka palvella häntä paremmin.

”Raamatulla on suuri vaikutus luonteen muuttumiseen.... Tutkien ja oppien Jumalan sana tekee työtä sydämessä hilliten jokaista ominaisuutta.” – *The Faith I Live By*, s. 116.

Niin hyväksemme luettu vanhurskaus kussakin ihmisessä luonteen muuttumisen hyväksi. Monet kristityt ajattelevat, että taivasosuus on voitettavissa monia armeliaita tekoja suorittamalla ja alituisesti uskonnollisiin toimiin osallistuen, mutta he unohtavat, että Herra työskentelee ihmisen luonteessa ja tuottaa hänen teoissaan näkyvän hedelmän. ”Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen, yksi on kuollut kaikkien edestä, siis myös kaikki ovat kuolleet;” 2 Kor. 5: 14.

”Jumala on pitänyt huolen mahdollisuudesta ajatustemme puhdistumiseen, kohottamiseen, jalostamiseen ja aateloitumiseen. Hän ei ole ainoastaan luvannut puhdistaa meitä kaikesta vääryydestä, vaan hän on varannut todella armonsa kohottamaan ajatuksemme häntä kohden sekä arvostamaan hänen pyhyttään. Saamme käsittää, että olemme Kristuksen omaisuutta ja meidän tulee ilmaista hänen luonteensa maailmalle. Taivaallisen armon valmistamina, meidät puetaan Kristuksen vanhurskaudella häävaatteisiin ja olemme soveliaita käymään hääaterialle. Tulemme yhdeksi Kristuksen kanssa, osallisiksi jumalallisesta luonnosta, puhdistetuiksi, ylennetyiksi ja tunnustetuiksi Jumalan lapsiksi – Jumalan perillisiksi ja Kristuksen

kanssaperillisiksi.” –(*The Youth’s Instructor*, 28.10. 1897, kp 2) *Mind, Character, and Personality*, vol. 2, s. 660.

”Olemme nyt koetusajassa, ja on tärkeää, että otamme huomioon tosiasian, että päätämme omasta iankaikkisesta kohtalostamme.” –*The Youth’s Instructor*, 28.10.1897, kp. 3)

”Taivaan rauha ilmenee Jumalan kanssa vaeltavien ja työskentelevien miesten ja naisten kasvoissa. Heitä ympäröi taivaallinen ilmapiiri. Näille sieluille Jumalan valtakunta on alkanut. Heillä on Kristuksen ilo, ilo etuoikeudesta olla siunauksena ihmiskunnalle. Heillä on kunnia olla hyväksytyjä Mestarin käyttöön; heille on uskottu työ Hänen nimessään.” – *The Adventist Home*, s. 535.

”Maallinen vanhempi ei voi antaa lapselleen pyhää luonnetta. Hän ei voi siirtää luonnettaan lapselleen. Vain Jumala voi muuttaa meidät. Kristus puhalsi opetuslapsiensa päälle ja sanoi: ‘Ottakaa Pyhä Henki’. Joh. 20:22. Tämä on suuri taivaan lahja. Kristus antoi heille Hengen kautta osallisuuden omasta pyhityksestään. Hän täytti heidät voimallaan, että he voisivat voittaa sieluja evankeliumille. Tästä lähtien Jeesus eläisi heidän kykyjensä kautta ja puhuisi heidän sanojen kautta.... Heidän täytyy vaalia hänen periaatteitaan ja olla hänen henkensä valvonnassa. Heidän ei enää tullut noudattaa omaa tietään, puhua omia sanojaan. Heidän puhumien sanojen oli tultava pyhittyneestä sydäimestä, ja tultava lausutuiksi pyhiltä huulilta.

”Tarvitsemme Pyhän Hengen pehmentävää, hillitsevää, puhdistavaa vaikutusta, muokkaamaan luonnettamme ja saattamaa jokaisen ajatuksemme Kristuksen vangiksi. Pyhä henki tekee meidät kykeneviksi voittamaan, joka tulee johtamaan meidät istumaan Jeesuksen jalkojen juureen kuten Marian sekä opettaa Hänen nöyryyttään ja sydämen vaatimattomuutta. Me tarvitsemme Pyhän Hengen pyhitystä päivän jokaisena tuntina, ettemme joudu vihollisen ansaan eikä sielumme joudu vaaraan.” – *God’s Amazing Grace*, s. 203.

Ehtoosateen sanoma

”Suuressa armossaan Herra lähetti mitä kalleimman sanoman kansalleen vanhinten Waggonerin ja Jonesin kautta. Tämän sanoman oli määrä esittää huomattavammin maailmalle korotettu Pelastaja, koko maailman syntien uhri. Se esitteli uskon kautta vanhurskauden varmuuden. Se kutsui kansaa ottamaan vastaan Kristuksen vanhurskauden, joka ilmenee kuuliaisuudessa kaikille Jumalan käskyille. Monet olivat menettäneet näköpiiristään

Jeesuksen. He tarvitsivat saada suunnata katseensa hänen jumalalliseen persoonaan, hänen ansioihinsa ja hänen pysyvään rakkauteensa ihmisperhettä kohtaan. Kaikki valta on annettu hänen käsiinsä, jotta hän voi jakaa runsaita lahjoja ihmisille, tehden tiettäväksi oman vanhurskautensa suunnattoman lahjan avuttomalle edustajalleen. Tämä on sanoma, jonka Jumala määräsi annettavaksi maailmalle. Se on kolmannen enkelin sanoma, jonka määrä tulla julistetuksi äänekkäästi ja vastaanotetuksi runsaan Pyhän Hengen vuodattamisen kera.” – *Testimon. to Ministers and Gosp. Workers*, s. 91.

Siitä on kulunut 129 vuotta kun Jumala lähetti tämän tärkeän sanoman adventtikansalle. Jumalan kansan tulee elää ja julistaa hyväksemme luettu ja vuodatettu vanhurskauden sanoma, jos he toivovat tulevansa ehtoosateen päättävän siunauksen vastaanottajiksi.

Rakas veli, rakas sisar, jos vieläkö ajattelet kuinka pelastutaan, muista, että Jeesus maksoi hinnan puolestasi. Sinä voit olla kiitollinen and onnellinen. Älä epäile Jumalan anteeksiantamusta, jos olet tunnustanut syntisi ja olet tehnyt lujan päätöksen luopua niistä. Onko sinun vaikea olla ystävällinen puolisollesi, valitsetko itsekkyyden kun sinulta pyydetään myötätuntoa, onko sinusta vaikea olla rehellinen pienissä asioissa? Tuhlaatko kallista aikaasi internetissä tai sosiaalisessa mediassa? Ei se riitä, että koetetaan parannella sieltä täältä. Jumala tahtoo vapauttaa meidät itsestämme ja pimeyden voimasta joka päivä. Omat ajatuksemme ovat turmeltuneita ja niin tekemme keskittyvät itseemme. Ainoastaan Jumala kykenee ottamaan hallinnan ja antamaan meille voiton hänen Pyhän Henkensä ohjauksen kautta vanhurskaudessa ja rauhassa.

Herra odottaa lastensa täydellistä antautumista Hän tahtoo heidän antavan hänelle sydämensä, aikansa ja voimansa niin että heidän luonteensa muuttuu täydellisesti. Jumala suokoon meille armossa että tämä sanoma eletään ja julistetaan kaikkialla maailmassa, ja loppu koittaisi.

Aamen.

3 Lukeminen – Sunnuntaina, joulukuun 3. 2017

Täydellinen kuuliaisuus Kristuksessa

Roland Dela Paz, Filippiinit

”Sillä kun yhden miehen tottelemattomuuden kautta monet joutuivat syntiin, niin yhden kuuliaisuuden kautta tulevat monet vanhurskaiksi.” Room. 5: 19.

Tänä vuonna muistellemme erästä hyvin tärkeää protestanttisen

uskonpuhdistuksen historiassa – 500 vuotta on kulunut Martin Lutherin 95 viiden teesin naulaamisesta Wittenbergin linnan kirkon oveen Saksassa. Hän on eräs huomattavista uskonpuhdistajista, jonka elämä ja opetukset ovat tutkimisen arvoisia.

Martin Luther (10.11.1483 – 18.2.1546) oli Augustino munkki, saksalainen teologian tohtori, säveltäjä, ja pappi sekä eräs protestanttisen uskonpuhdistuksen alkuunpanojoista.

”Ensimmäisenä niistä, jotka oli kutsuttu johtamaan kirkko paaviuden pimeydestä Ks. suom. Versio! s 120 Suuri Taistelu

Lutherin opetukset ja roomalaiskatolinen kirkko

Luther joutui hylkäämään joukon roomalaiskatolisen kirkon opetuksia ja tapoja. Hän esitti voimakkaasti kantansa katolilaisesta näkemyksestä aneista – että vapautuksen synnin rangaistuksesta voisi ostaa rahalla. Luther ehdotti akateemista keskustelua aneiden käytöstä ja tehosta 95 teesissään vuonna 1517. Hän kieltäytyi hylkäämästä kaikki kirjoituksensa vuonna 1520 paavi Leo X:n ja pyhän roomalaiskatolisen keisarin Kaarle V:n vaatimuksen vastaisesti v. 1521 Wormsin valtiopäivillä. Tämän seurauksena paavi erotti hänet kirkosta ja keisari julisti lainsuojattomaksi.

”Hän selitti kuulijoilleen, että heidän tulee henkilökohtaisesti uskoa Kristukseen, mikäli he ottaisivat vastaan pelastuksen Kristuksen kautta. Ei kukaan pappi eikä paavi voisi toimia välittäjänä. Ne, jotka tulivat Jeesuksen luokse katuvina, uskovina syntisinä, saivat anteeksi antaumuksen ja rauhan. Kristuksen vanhurskaus luettaisiin heidän hyväkseen. Pyhitys on uskon hedelmä, jonka uudistava voima muuttaa sielun Kristuksen kaltaisuuteen. Uskon kautta ristiinnaulittuun Kristukseen sielut pelastuivat apostolien päivinä. Lutherin päivinä ihmiset voisivat pelastua ainoastaan saman uskon kautta. Hän opetti ihmisille, että heidän täytyy esittää katumuksensa Jumalalle, jonka pyhän lain he olivat rikkoneet sekä uskonsa Kristukseen, jonka veri voisi sovittaa heidän syntinsä. Hän osoitti heille, että kaikki todella katuvat rukoilevat hartaasti Jumalan apua taisteluun pahoja taipumuksiaan vastaan. Hän painotti myös heille tosiasiaa, että heidän rukoustensa vilpittömyys tulisi ilmi heidän pyrkimystensä tarmossa noudattaa Jumalan lakia.” – *Signs of the Times*, 7.6. 1883, kpl 16.

Verratkaamme hänen opetuksiaan Raamattuun ja todistusten selityksiin uskon kautta vanhurskauttamisesta.

Kristuksen vanhurskaus

Kristuksen vanhurskauden ymmärtäminen ja Jumalan hyväksymän kuuliaisuuden osoittaminen on ensiarvoisen tärkeää pelastuksemme kannalta. Ilman Kristuksen vanhurskautta ihmisen on mahdotonta noudattaa Jumalan pyhää lakia. ”Vanhurskaus on pyhyyttä, Jumalan kaltaisuutta, ja ’Jumala on rakkaus’. 1 Joh.4:16. Se on mukautumista Jumalan lakiin, sillä ’Kaikki sinun käskysi ovat vanhurskaat’ (Ps. 119: 172), ja ’rakkaus on lain täyttymys’. Room. 12:10. Vanhurskaus on rakkautta, ja rakkaus on Jumalan valoa ja elämää. Jumalan vanhurskaus on saanut ihmiskaltaisuuden Kristuksessa. Saamme vanhurskauden ottaessamme vastaan Hänet.

”Vanhurskautta ei saavuteta tuskallisilla ponnistuksilla tai väsyttävällä työllä, ei lahjoilla eikä uhreilla, vaan se annetaan vapaasti jokaiselle sielulle, jolla on nälkä ja jano sen vastaanottamiseen. ’Ho, jokainen, joka janoaa tulkoon vetten äärelle ja jolla ei ole rahaa, tulkaa ja ostakaa ja syökää... rahatta ja hinnatta’. ’Minulta on heidän vanhurskautensa, sanoo Herra’, ja ’Tämä on hänen nimensä, jolla häntä pitää kutsuttaman, Jumala meidän vanhurskaudemme.’ Jes. 55:1 ; 54: 17; Jer. 23:6.” – *Ajatuksia Siunausten Vuorelta*, 18.

Hyväksemme luettu ja vuodatettu vanhurskaus

Ajattellessamme näitä tärkeitä pelastuksemme liittyviä aiheita, saamme selvemmän kuvan siitä, kuinka Jumala pelastaa ihmisen. Innoitettu kynä kirjoitti, että ”vanhurskaus, jolla meidät todistetaan oikeamielisiksi, luetaan hyväksemme. Vanhurskaus, jolla meidät pyhitetään on vuodatettua. Ensin mainittu tekee meistä taivaan kansalaisia, jälkimmäinen tekee meistä soveliaita taivaaseen....

”Kun katuva syntinen, särjettynä Jumalan edessä, näkee Kristuksen sovituksen puolestaan ja hyväksyy tämän ainoana toivonaan tässä ja tulevassa elämässä, hänen syntinsä annetaan anteeksi. Tämä on uskon kautta vanhurskauttamista.

”Pyhitys ei ole hetken, tunnin, päivän, vaan koko elinajan kestävä työ. Sitä ei saavuteta tunteen onnellisella lennolla, vaan se saavutetaan alituisesti kuolemalla synnille ja jatkuvasti elämällä Kristukselle. Vääryyksiä ei voida oikaista eikä uudistuksia saada aikaan luonteessa heikoin, ajoittaisin ponnistuksilla. Ainoastaan hellittämättömin ponnistuksilla, tiukan kurin ja ankaran taistelun tulemme voittamaan....

”Ei ole olemassa mitään sellaista kuin äkillinen pyhitys. Todellinen pyhitys on päivittäistä työtä, joka jatkuu niin kauan kuin elämä. – *The Faith I Live By*,

s 116.

”Mutta vaikka Jumala voi olla oikeudenmukainen ja kuitenkin vanhurskauttaa syntisen Kristuksen ansioiden kautta, kukaan ihminen ei voi peittää sieluaan Kristuksen vanhurskauden vaattein harjoittaessaan tietoisesti syntiä tai lyödessään laimin tuntemiaan velvollisuuksia. Jumala vaatii kokosydämistä antautumista, ennen kuin vanhurskauttaminen voi tapahtua. Ja jotta ihminen voi pysyä vanhurskautettuna, täytyy olla jatkuvaa kuuliaisuutta, aktiivisen, elävän uskon kautta, joka toimii rakkauden kautta ja puhdistaa sielun.” – *Selected Messages*, kirja 1, s 366.

Mitä Jumala vaatii

Jokaiseen Jumalan lupaukseen liittyy vastaava vaatimus. Hän koetteli Aatamin uskollisuutta ja kuuliaisuutta jotta voitiin ratkaista hänen Eedeniin jäämisensä ja kaiken luomakunnan hallitsemistehtävä. Hänellä oli pääsy elämän puulle, hän oli yhteydessä luojaansa kasvokkain ja hän nautti pyhien enkelien seurasta.

Kreikankielen sana ”kuuliaisuutta” vastaamassa on *hapakoe*, joka viittaa myös kohteliaisuuteen ja alistumiseen. Siksi, täydellinen kuuliaisuus edellyttää oman minän täydellistä alistamista. ”Kun alistamme itsemme Kristukselle, sydän yhdistyy hänen sydämensä kanssa, tahto sulautuu hänen tahtoonsa, mieli samaistuu hänen mieleensä, ajatukset vangitaan hänen alaisuuteen, hänen elämäänsä eläen.” – *Christ’s Object Lessons*, s 312.

”Jumala vaatii meiltä täydellistä kuuliaisuutta. Meidän tulee puhdistaa itsemme, kuten hänkin on puhdas. Hänen käskynsä pitämällä, paljastamme rakkautemme maailmankaikkeuden ylimpään hallitsijaan. Eikä Jumala ole jättänyt meitä tietämättömyyteen koskien hänen lakiaan.” – *Review and Herald*, 27.9.1906.

Jumala vaati Aatamilta täydellistä kuuliaisuutta lailleen. Samoin, Hän vaatii jokaiselta ihmiseltä vilpittömää vanhurskautta. Hän tekee meille mahdolliseksi palauttaa hänelle kaiken lain vaatiman – sen uskon kautta, joka saattaa Kristuksen vanhurskauden päivittäiseen elämään. Kristuksen muuttavan armon kautta, hänen lapsensa tahtovat olla kuuliaisia kaikille Jumalan vaatimuksille.

”Todellisesta pyhityksestä todistaa tunnontarkka kaikkien Jumalan käskyjen kunnioitus, huolellinen jokisen lahjan kehittäminen, harkitseva tapa keskustelussa, jokaisessa teossa ilmenevä Kristuksen nöyryyden ilmestyminen....

”Tämä on todellinen koe – Kristuksen sanojen ilmeneminen. Ja se on ihmistoimijan rakkauden todistus Jeesusta kohtaan. Joka tekee hänen tahtonsa antaa maailmalle käytännöllisen todistuksen hedelmästä, jonka hän ilmentää kuuliaisuudessa, puhtaudessa ja luonteen pyhydessä.” – *Faith and Works*, ss 53, 113.

Päivittäinen muutos

Tarvitsemme elävää uskoa, koska usko ja teko kulkevat yhdessä; uskomisen ja tekeminen ovat toisiinsa sekoittuneina. Kuten ruumis ilman henkeä on kuollut, niin usko ilman tekoja on myös kuollut. Jaakob 2: 26. Kristus vaatii – ja hankkii – täydellisen kuuliaisuuden ja virheettömän vanhurskauden.

”Kohdataksemme lain vaatimukset, uskomme täytyy käsittää Kristuksen vanhurskauden, hyväksyen sen vanhurskautenamme. Kristukseen liittymisen kautta, Hänen uskon kautta vanhurskauttamisen hyväksymisemme kautta, saatamme tulla sopiviksi tekemään Jumalan tekoja, olemaan Kristuksen työtovereiksi. - *Selected Messages*, vol. I, s 374.

Yhteistyö Jumalan kanssa

Tullessaan tähän maailmaan, Jeesus osoitti täydellisen kuuliaisuutensa täydellisessä yhteistyössä Isänsä kanssa. Jokaisessa elämän osassa meidän täytyy kasvaa Kristuksessa hänen armonsa ja rakkautensa kautta. ”Ihmisen tulee olla yhteistoiminnassa Jumalan kanssa, harjoittamalla jokaista kykyä Jumalan antaman mahdollisuuden mukaisesti. Hänen ei tule olla tietämätön syömiseen ja juomiseen liittyvistä oikeista tavoista ja kaikista elämän tavoista. Herra suunnittelee niin, että Hänen inhimilliset toimijansa käyttäytyisivät joka suhteessa järkevinä, vastuullisina olentoina....

”Meillä ei ole varaa lyödä laimin yhtäkään Jumalan antamaa valon sädettä. Olemalla laiska niissä käytännöissä, jotka vaativat ahkeruutta, on synnin tekemistä. Inhimillisen edustajan tulee työskennellä Jumalan kanssa ja hillitä niitä intohimoja, joiden tulee olla hallinnassa. Tehdäkseen tämän, hänen täytyy olla väsymätön rukoillessaan Jumalaa, aina vastaanottamassa armoa hallitsemaan luonteensa, mielialansa ja tekonsa. Vuodatetun Kristuksen armon kautta hän saa tulla kykeneväksi voittamaan....

”Joka koettaa saavuttaa taivaan omin töin pitämällä lain, yrittää mahdotonta. Ihminen ei voi pelastua ilman kuuliaisuutta, mutta hänen tekonsa ei tulisi olla hänen omia tekojaan. Kristuksen tulisi saada aikaan hänessä

tahdon ja tekemisen hyvän tahtonsa mukaan. Omassa voimassaan tekemäänsä yritystä saada pelastus edustaa Kainin uhraaminen. Kaikki, mitä ihminen voi tehdä ilman Kristusta on itsekkyyden ja synnin saastuttamaa; mutta se, mikä tehdään uskon kautta on otollista Jumalalle. Koettaessamme ansaita taivaan Kristuksen ansioiden kautta, sielu ottaa edistysaskelia. Kristukseen katsomalla voimme edetä voimasta voimaan, voitosta voittoon; sillä Kristuksen kautta Jumalan armo on saanut aikaan täydellisen pelastuksemme....

”Älkää salliko kenenkään ihmisen esittää ajatusta, että ihmisellä on vähän tai ei mitään tekemistä suuressa voittamisen työssä; sillä Jumala ei tee mitään ihmisen hyväksi ilman yhteistyötä. Älä myöskään sano, että tehtyäsi kaiken, minkä voit omalta osaltasi, Jeesus tulee auttamaan sinua. Kristus on sanonut: ‘Ilman minua ette voi mitään tehdä.’ John.15: 15.

”Älkää koskaan jättäkö mieleen vaikutelmaa, että ihmisen osaksi jää vähän tai ei mitään tehtävää; pikemminkin opettakaa ihmistä työskentelemään Jumalan kanssa, että hän onnistuu voittamaan. Älköön kukaan sanoko että töilläsi ei ole mitään tekemistä arvosi ja asemasi suhteen Jumalan edessä. Tuomiolla julkituotu päätös perustuu siihen, mitä on tehty tai mitä on jätetty tekemättä. Matt 25:34-40....

Katsokaa Jeesukseen

”Katsoessamme Kristukseen näemme, että hänen rakkautensa on ilman vertaa, että hän on ottanut syyllisen syntisen aseman ja on lukenut hänen hyväkseen tahrattoman vanhurskautensa. Kun syntinen näkee Vapahtajansa kuolevan ristillä synnin kirouksen alla hänen sijastaan, katsellessaan hänen anteeksiantavaa rakkauttaan, rakkaus herää hänen sydämessään. Syntinen rakastaa Kristusta, koska Kristus on ensin rakastanut häntä, ja rakkaus on lain täyttymys. Katuva sielu tajuaa, että Jumala ‘on uskollinen ja oikeudenmukainen antaessaan anteeksi syntimme, sekä puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.’ Jumalan henki tekee työtä uskovon sydämessä, tehden hänelle mahdolliseksi edistyä yhdestä kuuliaisuuden alueesta toiseen, ulottuen voimasta suurempaan, armosta armoon Jeesuksessa Kristuksessa.” – *Selected Messages*, book 1, pp. 380, 381, 364, 381, 374, 375.

”Kaikessa Kristus etsi ensin Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskauttaan; ja sitä, minkä hän teki, hän käskee seuraajiansa tekemään. Tämän esimerkin hän antoi ihmissuvulle että he hänen voimassaan saattaisivat täyttää Jumalan vaatiman kuuliaisuuden ja lopulta esittää itsensä täydellisenä hänen valtaistuimensa edessä. Hän oli yhtä Isänsä kanssa. Hänen elämänsä oli

lain vaatimusten mukaista, jatkuvaa kuuliaisuutta Jumalan käskyille.” – *Review and Herald*, 2.10, 1900, par. 14.

Jumalan laki on täydellinen

”Koko maailma tulee tämän lain tuomittavaksi. Se ulottuu jopa sydämen aikomuksiin ja tarkoituksiin saakka. Se vaatii puhtautta salaisimpiin ajatuksiin, haluihin ja mielenlaatuun. Se vaatii meitä rakastamaan Jumalaa yli kaiken, ja lähimmäistämme niin kuin itseämme. Ilman tämän rakkauden harjoittamista, ylevin uskontunnustus on pelkkää teeskentelyä. Jumala vaatii jokaiselta ihmissuvun jäseneltä täydellistä kuuliaisuutta hänen lailleen. ‘Se joka pitää koko lain, mutta rikkoo yhtä kohtaa vastaan, se on syyppää kaikissa kohdin.’ Jaakob 2: 10.” – *Signs of the Times*, 3.3. 1881, par. 8.

”Pienin poikkeama siitä laista, laiminlyöden tai tahallisesti rikkoen, on synty, ja jokainen synty saattaa syntisen Jumalan vihan alaiseksi. Uudistumaton sydän vihaa Jumalan lain rajoituksia pyrkien poistamaan sen pyhät oikeudet. Ikuinen hyvinvointimme riippuu Jumalan lain kunnollisesta ymmärtämisestä, syvästä vakaumuksesta sen pyhästä luonteesta, ja valmiudesta kuuliaisuuteen sen vaatimuksille. Miesten ja naisten täytyy olla vakuuttuneita synnistä ennen kuin he tuntevat tarvitsevansa Kristusta. Ne, jotka polkevat jalkojensa alle Jumalan lain, ovat hyljänneet ainoan keinon synnin määrittelemiseen lainrikkokojalle: mitä synty on. He tekevät suuren eksyttäjän työtä.” *Signs of the Times*, 3.3.1881, par. 9.

Kuuliaisuus uskon kautta tuo vanhurskautta elämäämme

”Saattaessamme elämämme täysin kuuliaiseksi Jumalan laille, koskien Jumalaa ylimpänä ohjaajanamme, ja tarrautuessamme Kristukseen vanhurskauden toivonamme, Jumala työskentelee puolestamme. Tämä on uskon vanhurskautta, salaisuuteen kätkeyty vanhurskaus, josta maailman ihminen ei tiedä mitään ja jota hän ei voi ymmärtää. Viisastelu ja taistelunseuraavat käärmeen perässä, mutta ahkerasti tutkistellut ja noudatetut Jumalan käskyt avaavat meille yhteyden taivaan kanssa ja auttavat meitä erottamaan toden väärästä. Tämä kuuliaisuus tekee meille selväksi Jumalan tahdon, tuoden elämäämme sen vanhurskauden ja täydellisyyden, joka nähtiin Kristuksen elämässä.” – *Manuscript Releases*, vol. 7, ss, 357, 358; *Son and Daughters of God*, s 66.

”Ulkonainen vanhurskaus todistaa sisäisestä vanhurskaudesta. Se, joka on sisäisesti vanhurskas ei ole kovasydäminen ja välinpitämätön, vaan päivä

päivältä hän kasvaa Kristuksen kaltaisuuteen, edeten yhä vahvemaksi. Totuuden pyhittämä ihminen tulee olemaan itsensä hillitsevä ja tahtoo seurata Kristuksen Jalan jäljissä kunnes armo muuttuu kunniaksi.” –(*Review and Herald*, 4.6. 1895.) *Messages to Young People*, s 35.

Mukautuminen terveyden lakeihin

Kristuksen vanhurskaus ilmenee myös ihmisen kuuliaisuudessa luonnon lakiin; hän tahtoo kirkastaa Jumalaa ruumissaan ja hengessään. Hän ei tahdo tahrata itseään, tietäessään, että hänen ruumiinsa on Jumalan temppeleli.

”...Kuuliaisuus Jumalan vaatimuksille tuo kuuliaisen fyysisistä olemusta hallitsevien lakien alaisuuteen. Ne, jotka tahtovat säilyttää itsensä terveinä, täytyy alistaa kaikki ruokahalut ja intohimot. Heidän ei pidä nauttia aistillisessa intohimossa eikä epäterveestä ruokahalusta, sillä heidän tulee pysyä Jumalan hallinnassa. Heidän fyysisten, henkisten ja moraalisten voimiensa tulee olla niin viisaasti hallinnassa että ruumiin koneisto pysyy hyvin toimivana.

”Terveys, elämä ja onnellisuus ovat seurauksena kuuliaisuudesta ruumistamme hallitseville laeille. Jos tahtomme ja tiemme ovat sopuoinnussa Jumalan tahdon ja tien kanssa, hän pitää ihmisen elimistön hyvässä kunnossa ja palauttaa moraaliset, henkiset ja fyysiset voimat jotta hän voi toimia kauttamme kunniakseen. Hänen uudistava voimansa ilmenee alituisesti ruumiissamme. Jos teemme yhteistyötä Hänen kanssaan näin, terveys ja onnellisuus, rauha ja käyttökelpoisuus ovat varmoja seurauksia.” – (Manuscript 151, 1901) *Lift Him Up*, s 160.

Jumalan huolenpito

”Herra on tehnyt kaikki valmistelevat toimenpiteet ihmisen täyden ja vapaan pelastuksen hyväksi ja että hän voisi olla täydellisesti hänessä. Jumala suunnittelee lapsilleen vanhurskauden auringon kirkkaat säteet jotta kaikilla olisi osallisuus totuuden valoon. Jumala on valmistanut pelastuksen maailmalle suunnattomalla hinnalla, vieläpä hänen ainoan Poikansa lahjan kautta. Apostoli kysyy, ‘Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansa, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa?’ Room. 8: 32. Jos sitten emme pelastu, syy ei ole Jumalan, vaan meidän, koska olemme epäonnistuneet olemaan yhteistyössä jumalallisten toimijoiden kanssa. Tahtomme ei ole yhtynyt Jumalan tahtoon.” – *Selected Messages*, book 1, s 375.

Suokoon Jumala jatkuvasti henkensä kautta voimia, että hänen henkensä kautta saisimme osallisuuden vanhurskaudesta ja ilosta Hänen tottelemisessa ja palveluksessaan.

Amen.

4. Lukeminen – Tiistaina, joulukuun 5, 2017

Uskon ja Tekojen välinen suhde

Rafael (Felipe) Acuña Sanchez, Costa Rica

Uskoa tulisi seurata aina tekoja, koska teot ovat uskon hedelmä. Meille on sanottu Jaakobin kirjeessä 2:14-24: ”Mitä hyötyä, veljeni, siitä on, jos joku sanoo itsellään olevan uskon, mutta hänellä ei ole tekoja? Ei kaiketi usko voi häntä pelastaa? Jos veli tai sisar on alaston ja jokapäiväistä ravintoa vailla ja joku teistä sanoo heille: ”Menkää rauhassa, lämmitelkää ja ravitkaa itsenne”, mutta ette anna heille ruumiin tarpeita, niin mitä hyötyä siitä on? Samoin uskokin, jos sillä ei ole tekoja, on itsessään kuollut. Joku ehkä sanoo: ”Sinulla on usko, ja minulla on teot”; näytä sinä minulle uskosi ilman tekoja, niin minä teoistani näytän sinulle uskon. Sinä uskot, että Jumala on yksi. Siinä teet oikein; riivaajatkin sen uskovat ja vapisevat. Mutta tahdotko tietää, sinä turha ihminen, että usko ilman tekoja on voimaton? Eikö Aabraham, meidän isämme, tullut vanhurskaaksi teoista, kun vei poikansa Iisakin uhrialttarille? Sinä näet, että usko vaikutti hänen tekojensa mukana, ja teoista usko tuli täydelliseksi; ja niin toteutui Raamatun sana; ”Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi”, ja häntä sanottiin Jumalan ystäväksi. Te näette, että ihminen tulee vanhurskaaksi teoista eikä ainoastaan uskosta.”

”...Eikö hyvillä teoilla ole mitään todellista arvoa? Eikä joka päivä syntiä rankaisematta tekevää syntistä Jumala tarkastele samalla suosiolla kuin sellaista, joka uskon kautta Kristukseen koittaa toimia turmeltumattomuudessaan? Raamattu vastaa, ’Me olemme hänen tekonsa, luodut Jeesuksessa Kristuksessa hyviin tekoihin, jotka Jumala on edeltä määrännyt, että me niissä vaeltaisimme.’ Jumalaisessa järjestelyssään, ansaitsemattoman, suosionsa kautta, Jumala on säätänyt, että hyvät työt palkitaan. Meidät hyväksytään ainoastaan Kristuksen ansion kautta; ja armolliset teot, laupeudentyöt, joita suoritamme, ovat uskon hedelmiä; ja ne tulevat siunaukseksi meille, sillä ihmisten on määrä tulla palkituiksi tekojensa mukaan. Kristuksen ansion sulotuoksu tekee hyvät työmme Jumalan

hyväksymiksi, ja armo tekee meidät kykeneviksi tekemään töitä, joista hän palkitsee meitä. Teoissamme ei sellaisinaan ole mitään ansiota. Kun olemme tehneet kaiken meille mahdollisen, tulee meidän pitää itseämme ansiottomina palvelijoina. Emme ansaitse mitään kiitoksia Jumalalta. Olemme tehneet ainoastaan velvollisuutemme, eivätkä tekemme olisi voineet tulla suoritetuiksi omien syntisten luonteittemme voimassa.” – *Review and Herald*, 29.1. 1895, pr. 4; *Our High Calling*, s 122.

Näin Raamattu kertoo meille, että usko kulkee käsi kädessä toiminnan kanssa. ”Ilman uskoa on mahdoton olla otollinen; sillä sen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän palkitsee ne, jotka häntä etsivät.’ Heb. 11:6. Kristikunnassa on monia, jotka väittävät, että kaikki mitä tarvitaan pelastukseen, on usko; teot eivät ole mitään, usko on ainoa oleellinen. Mutta Jumalan sana kertoo meille, että usko ilman tekoja on kuollut kun se on yksin. Monet kieltäytyvät tottelemasta Jumalan käskyjä, vaikka ilmaisevat paljon uskoa. Uskolla täytyy kuitenkin olla perusta.

”Kaikilla Jumalan lupauksilla on ehto. Jos teemme hänen tahtonsa, jos vaellamme totuudessa, silloin saamme anoa mitä tahdomme, ja se tapahtuu meille. Kun vakavasti pyrimme olemaan kuuliaisia, Jumala ottaa huomioon anomisemme, mutta ei siunaa meitä tottelemattomuudessa. Mikäli valitsemme olla noudattamatta hänen käskyjään, saatamme huutaa: ’Uskoa, uiskoa, usko vain’, ja vastaus tulee takaisin varmasta Jumalan sanasta, ’Usko ilman tekoja on kuollut.’ Jaakob 2: 20. Sellainen usko tulee olemaan vain kuin helisevä vaski ja kilisevä kulkunen. Saadaksemme Jumalan armon siunaukset meidän täytyy tehdä osamme; meidän täytyy työskennellä uskollisesti ja tuottaa parannuksen soveliaita hedelmiä....

”Usko ja teot pitävät meidät tasapainossa ja tekevät meidät menestyksellisiksi kristillisen luonteen täydelliseksi saattamisessa. Jeesus sanoo: ’Ei jokainen, joka sanoo minulle: ’Herra, Herra’, pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon. Matt. 7:21. Puhuessaan ajallisesta ruoasta apostoli sanoi: ’Sillä jo silloin, kun olimme teidän tykönänne, ne säädimme teille, että kuka ei tahdo työtä tehdä, ei hänen syömänkään pidä.’ 2 Tess. 3:10. Sama sääntö soveltuu hengelliseen ravintoon; jos joku tahtoo iankaikkisen elämän leipää, nähköön hän vaivaa sen saavuttamiseksi.

”Elämme tärkeässä ja mielenkiintoisessa tämän maan historian aikakaudessa. Tarvitsemme enemmän uskoa kuin mitä meillä on vielä ollut; tarvitsemme lujempaa otetta ylhäältä. Saatana työskentelee kaikin voimin

saadakseen voiton meistä, sillä hän tietää, että hänellä on vain vähän aikaa työskentelyyn. Paavali koki vihaa ja vavistusta työskennellessään oman pelastuksensa hyväksi, ja emmekö mekin pelkäisi ellei lupausta olisi meille annettu, kuka tahansa meistä näyttäisi epäonnistuneen sen saavuttamisessa ja osoittautuisi kelvottomaksi iankaikkiseen elämään? Meidän pitäisi valvoa rukoillen, pyrkiä tuskaisesti ponnistellen astumaan suoralle tielle....

”Kun meidän tulee olla sopuossuinnussa Jumalan lain kanssa, emme pelastu lain tekojen kautta, vaikkemme voi pelastua ilman kuuliaisuutta. Laki on normi, jolla luonne arvioidaan. Mutta emme mitenkään voi pitää Jumalan käskyjä ilman Kristuksen uudestisyntyttävää armoa. Ainoastaan Jeesus voi puhdistaa meidät kaikesta synnistä. Hän ei pelasta meitä lain kautta, eikä hän tule pelastamaan meitä lain suhteen tottelemattomina.

”Rakkautemme Kristukseen on oleva suhteessa synnintuntomme syvyyteen, ja lain kautta tulee synnintunto. Mutta nähdessämme itsemme, katsokaamme Jeesukseen puoleen, joka antoi itsensä edestämme että hän voisi lunastaa meidät kaikesta pahuudesta. Tarttukaa uskoen Kristuksen ansioihin, ja sielun puhdistava veri toimii hyväksemme. Mitä selvemmin näemme pahuuden ja perikadun, mihin olemme joutuneet, sitä kiitollisemmiksi tulemme vapautuksesta Kristuksen kautta. Kristuksen evankeliumi ei anna ihmisille lupaa rikkoa lakia, sillä lainrikkomisen kautta surun patosulut avautuivat maailmалlemme.

”Tänään synti on sama pahanlaatuinen asia kuin se oli Aatamin aikana. Evankeliumi ei lupaa kenellekään Jumalan suosiota, joka katumattomana rikko Jumalan lakia. Ihmissydämen turmelus, rikkomuksesta tuleva syyllisyys, synnin tuho, tulevat kaikki selviksi ristillä, missä Kristus on tehnyt meille pakotien....

”Olemme Jumalan työtovereita. Sinun ei tule istua laiskana jotakin suurta tapahtumaa odottaen tehdäksesi jonkun suuren työn mestarille. Sinun ei tule laiminlyödä velvollisuutta, joka on aivan lähituntumassa, vaan sinun tulee parantaa pienet mahdollisuudet, jotka avautuvat ympärilläsi....” – *Faith and Works*, ss. 47, 49, 95, 96, 47.

Kuuliaisuus syntyy ainoastaan uskosta, koska se on sen hedelmä. Toisaalta, usko on aina jonkin muun luonnollinen seuraus. Jeesus sanoi: ”Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niin kuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy minussa. Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä.” John 15:

4, 5.

Kun kuuliaisuus on aitoa, se on luonnollista ja spontaania eikä väkinäistä. Kirjassa *Tie Kristuksen luokse* (s 61) meille kerrotaan, että kuuliaisuus on uskon hedelmä; siksi ne seuraavat toisiaan.

”Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä” merkitsee Kristuksen omistamista tai olemista suhteessa häneen, ystävyyttä hänen kanssaan elämäsi jokaisena hetkenä. Innoitettu kynä kertoo meille, että meidän pitäisi joka päivä mietiskellä ainakin yksi tunti Kristuksen elämää ja erityisesti hänen elämänsä viimeisiä tapahtumia. Sana *abide* merkitsee viipymistä, kuten kaksi miestä Emmauksen tiellä sanoivat muukalaiselle: ”Jää meidän luoksemme, sillä ilta joutuu ja päivä on jo laskemassa.” Luuk. 24: 29.

Luukkaan evankeliumin mukaan kaksi miestä oli kävelemässä Emmaukseen. He olivat syvästi murheissaan ja pettyneitä keskustellessaan juuri tapahtuneesta. Eräs muukalainen lähestyi heitä, kuunteli heitä, ja teki huomautuksen. He tunsivat itsensä jotenkin luottavaisiksi ja pyysivät häntä viipymään. Heidän uskonsa ja toivonsa alkoi elpyä. Eräs heistä, Cleopas, on mainittu nimeltä, kun taas toista ei. Sinä olet ehkä myös, näiden kahden opetuslapsen tavoin, tullut hetkeen, jolloin olet menettänyt uskon ja toivon, kuten Cleopas, et näe että Jeesus on vierelläsi. Mutta jos pyydät häntä viipymään kanssasi, silmäsi avautuvat, ja tulet juoksemaan Jerusalemiin todistamaan Herran rakkaudesta. Kuitenkin, ainoastaan mikäli Hän jää luoksesi, silmäsi avautuvat ja tulet näkemään uskosi kasvavan ja toimivan rakkaudesta, perustuen kohtaamiseen Kristuksen kanssa.

Jeesus sanoo, että jos pysymme hänessä, kannamme paljon hedelmää; mutta ilman häntä emme voi tehdä mitään, niin mitä se sisältää? Kappale kertoo meille, ettemme voi tehdä mitään tuottaaksemme hedelmää, kun taas toisaalta meille sanotaan: ”Kaiken minä voin hänessä, joka minua vahvistaa.” Fil. 4: 13.

Kristillisessä elämässä on kaksi tärkeää asiaa. Yksi on Kristuksen löytäminen, ja toinen on hänessä pysyminen. Kuinka ihminen tekee sen? Samalla tavalla kuin hänet on löytänyt; kaikki perustuu uskoon ja on uskon seurausta, joka on hengellistä kanssakäymistä.

”Ihmisen tulee olla yhteistyössä Jumalan kanssa, käyttäen jokaista kykyä Jumalan antamana lahjana. Hänen ei tule olla tietämätön siitä, mitkä ovat oikeat tavat ruoan ja juoman suhteen ja kaikissa elämäntavoissa. Herra Luojan suunnitelma on että ihmisen tulee toimia rationaalisena, joka suhteessa vastuullisena olentoina....

”Meillä ei ole varaa lyödä laimin yhtä Jumalan antamaa valonsädettä. Laiskuus niiden asioiden hoitamisessa, jotka vaativat uutteruutta, on synnin tekemistä. Ihmisen tulee toimia Jumalan kanssa hilliten niitä intohimoja, joiden tulee olla alistettuina. Tehdäkseen tämän hänen täytyy olla uupumaton rukouksissaan Herralle ja aina vastaanottaen armoa hallitakseen henkensä, luonteensa ja tekonsa. Kristuksen vuodatetun armon kautta hän voi tulla kykeneväksi voittamaan. Olla voittaja, merkitsee enemmän kuin monet arvelevat

”Mutta vaikka Kristus on kaikki, meidän tulee innoittaa jokaista ihmistä uupumattomaan ahkeruuteen. Meidän tulee ponnistella, taistella, kärsiä tuskaa, valvoa, rukoilla, ettemme tule salakavalan vihollisen voittamiksi. Sillä voima ja armo, minkä avulla voimme tehdä tämän, tulee Jumalalta, ja alituisesti meidän tulee luottaa Häneen, joka on kykenevä lopullisesti kaikki Jumalan luokse tulevat Hänen kauttaan. Älkää koskaan jättäkö sellaista vaikutelmaa mieleen, että ihmisen puolelta on vain vähän tai ei mitään tehtävissä. Pikemminkin opettakaa ihmistä työskentelemään Jumalan kanssa, että hänestä tulisi onnistunut voittamisessa.

Älkää salliko kenenkään sanoa ettei teoillasi ole mitään tekemistä arvosii ja asemasi kanssa Jumalan edessä. Tuomiolla lausuttu päätös on sen mukainen mitä on tehty tai mitä on jätetty tekemättä. Matt. 25:34-40.....

”Jokainen, jolla on totuuden taju siitä mitä merkitsee olla kristitty, puhdistaa itsensä kaikesta heikentävästä ja turmelevasta. Kaikki hänen elämäntapansa saatetaan sopusointuun totuuden sanan kanssa. Eikä kristitty ainoastaan usko, vaan hän työskentelee pelastuksensa pohjalta pelolla ja vavistuksella, samalla alistuen pyhän hengen vaikutuksen alle. – *Review and Herald*, 6.3.1888.

”Kun sydämessä on halu totella Jumalaa, kun on ollut pyrkimystä tähän päämäärään, Jeesus hyväksyy tämän luonteenlaadun ja yrityksen ihmisen parhaana palveluksena ja hän hyvittää vajauksen omalla jumalallisella ansiollaan. Mutta hän ei tule hyväksymään niitä, jotka väittävät uskovansa Herraan, mutta kuitenkin ovat uskottomia Hänen Isänsä käskylle. Kuulemme paljon uskosta, mutta meidän tarvitsee kuulla paljon enemmän teoista. Monet pettävät oman sielunsa eläen huoletonta, mukautuvaa, ristiriitaista uskontoa. Mutta Jeesus sanoo: ”Jos joku tahtoo seurata minua, kieltäköön hän itsensä, ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua.” – (*Signs of the Times*, 16.6, 1890) *Selected Messages*, book 1, ss 380-382.

On valtavan selvää: Usko ilman tekoja on kuollut. Jumala auttakoon

etenemään elämässämme ja hyväksymään Kristus henkilökohtaisena Pelastajana. Tämä on suuri toivomukseni meille kaikille.

Amen.

5. Lukeminen - Keskiviikkona, joulukuun 6, 2017

Kristus, sanomamme keskus

Danilo Lopez Monterroso, Guatemala

Maaailman nykyinen tila on toivoton ja synkkä. Jokainen päivä, jokainen kuukausi ja jokainen vuosi, joka siirtyy ihmiskunnan historiaan kuljettaa muistiinmerkittyjä tietoja väkivallasta, pahasta tuskasta, synnistä, kurjuudesta ja kuolemasta. Nämä saavat ihmiset etsimään pakopaikkaa, missä he voivat löytää turvallisuutta ja rauhaa. Hallitsijat tulevat ja menevät harhaanjohtavine lupauksineen täyttämättä ihmisolennon sydämen suurta tyhjiyyttä, mutta on äärimmäisen tärkeää huomioida Jumalan kansan nykytila. Monet kaidalla tiellä kulkevat valittavat pyhiinvaelluksellaan, nuristen tiestä, mille Herra on johdattanut heidät, siten loukaten Jumalaa. He lakkaavat ajattelemasta mitä he menettivät ja jättivät taakseen päättäessään antaa elämänsä Jeesukselle. He ovat valitettavasti kadottaneet näköpiiristään tavoitteen ja vaeltavat ilman päämäärää.

Sinun kokemuksesi saattaa olla uskollisten palvelijain kaltainen, jotka jättivät kaiken kulkeakseen uskossa kaidalla polulla, koska he katsoivat näkymätöntä, kuten Mooseskin teki. Luemme uskon kappaleessa Hepr. 11:24-27: ”Uskon kautta kieltäytyi Mooses suureksi tultuaan kantamasta faraon tyttären pojan nimeä. Hän otti mieluummin kärsiäkseen vaivaa yhdessä Jumalan kansan kanssa kuin saadakseen synnistä lyhytaikaista nautintoa, katsoen ’Kristuksen pilkan’ suuremmaksi rikkaudeksi kuin Egyptin aarteet, sillä hän käänsi katseensa palkintoa kohti. Uskon kautta hän jätti Egyptin pelkäämättä kuninkaan vihaa; sillä koska hän ikään kuin näki sen, joka on näkymätön, niin hän kesti.”

Mikä on Kristus-keskeinen sanoma?

On monia, jotka pitävät saarnoja ilman sanomaa. Saatamme kyetä ymmärtämään ja tulkitsemaan tarkkaan profetiaa, tuntemaan seurakunnan historiaa, ymmärtää oppia ja periaatteet oikein hyvin ja tietää elävämme armonajan lopussa. Kuitenkin suuri kysymys, jonka kysymme itseltämme on: Mikä on sanomamme tärkein osa? Miksi saarnaamamme sanoma ei ole

merkittävämpi, vaikka se on Raamatun kanssa yhtäpitävä? Siksi, koska sanomat esitetään ilman Kristusta. Profeetallinen innoitus on tuonut esille seuraavasti: ”Mutta mikä tahansa vaihe aiheesta esitetään, korota Jeesusta kaiken toivon keskuksena, ’Daavidin juurivesana ja hänen suvustansa se kirkas koin- tähti’ Ilm. 22: 16.” – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, s 118.

Kun Jumala kutsui Adventtikansa kulkemaan kaitaa polkua vuoden 1844 jälkeen, Hän antoi heille täyden sanoman välttämättömin totuuskun, jotka seurakunnan tuli ymmärtää ja julistaa. Heillä oli kaikki, mutta heistä tuli hyvin lainomaisia. Jumala lähetti armoissaan heille ihmeellisen sanoman vuonna 1888, Minneapolis-konferenssissa. Kuten luemme Psalmissa 118:22, Kristus oli ja on perusta, sanoman tärkein osa: ”Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi.”

Ikävä, että siellä oli monia, jotka hylkäsivät perustavan, keskeisen osan tästä sanomasta - ”Kristus Meidän Vanhurskaudemme” - ja alkoivat kyseenalaistaa ja kritisoida sekä sanomaa että sanan- saattajia, aiheuttaen epäyhtenäisyyttä ja eriytymistä. Luemme seuraavan lausunnon: ”Jotkut veljistämme ovat esittäneet pelkoja että me viivymme liikaa uskon kautta vanhurskauttamisen aiheen kanssa, mutta toivon ja rukouksen, ettei kukaan tulisi tarpeettomasti levottomaksi; sillä siinä ei ole mitään vaaraa kun tämä oppi esitetään kuten se on esitetty Raamatussa.... Herra on itse julistanut olevansa ’laupias ja armollinen, pitkämielinen ja täynnä hyvyyttä ja totuutta.’

”Useat ovat kirjoittaneet minulle, tiedustellen onko uskon kautta vanhurskauttamisen sanoma kolmannen enkelin sanoma. Olen vastannut: ’Se on todella kolmannen enkelin sanoma.’” – (*Review and Herald*, 1.4.1890) *Selected Messages*, book 1, s 372.

Kristus meidän vanhurskaudemme

”Kolmannen enkelin sanoma kutsuu neljännen käskyn sapatin esittämiseen ja tämä totuus täytyy viedä maailmalle; mutta suurta huomion keskusta, Jeesusta Kristusta, ei pidä jättää kolmannen enkelin sanoman ulkopuolelle. Monet tämän ajan työhön sitoutuneista, ovat tehneet Kristuksesta toisarvoisen, teorioitten ja pohdintojen saadessa ensisijan. Jumalan kunnia, joka ilmoitettiin Moosekselle koskien jumalallista luonnetta, ei ole tehty huomattavaksi. Herra sanoi Moosekselle: ’Annan kaiken ihanuuteni käydä sinun ohitsesi’ ’Ja Herra kulki hänen ohitsensa ja huusi: ”Herra, Herra on laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinen j suuri armoissa ja uskollisuudessa, joka pysyy

armollisena tuhansille, joka antaa anteeksi pahat teot, rikokset ja synnit, mutta ei kuitenkaan jätä rankaisematta, ...” 2 Moos. 33:19; 34:6,7.

”Peite on näkynyt olleen monien silmien edessä, jotka ovat työskennelleet tehtävässä, niin että esittäessään lakia, heillä ei ole ollut näkökantaa Jeesuksesta, eivätkä ole julistaneet tosiasiaa, ’missä synti on suureksi tullut, siellä armo on tullut ylenpalttiseksi. Golgatan ristillä armo ja totuus kohtaavat yhdessä, missä vanhurskaus ja rauha suutelevat toisiaan. Syntisen täytyy aina katsoa Golgataa kohti. Pienen lapsen yksinkertaisella uskolla hänen täytyy levätä Kristuksen ansioissa, hänen vanhurskautensa hyväksyen ja hänen armoonsa uskoen. Totuuden lähettiläiden tulisi esittää Kristuksen vanhurskautta, ei uutena valona, vaan kallisarvoisena, jonka ihmiset ovat joksikin ajaksi kadottaneet näköpiiristään. Meidän tulee hyväksyä Kristus henkilökohtaisena Vapahtajanamme, ja hän lukee hyväksemme jumalan vanhurskauden Kristuksessa. Kerratkaamme ja antakaamme huomattava sija totuus, jonka Johannes on kuvannut: ’Siinä on rakkaus – ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovitukseksi.’ 1 Joh. 4:10.

”Jumalan rakkaudessa on avautunut kallisarvoisen totuuden ihmeellisin suoni, ja Kristuksen armon aarteet on asetettu avoimesti seurakunnan ja maailman nähtäviksi. ’Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi’ Joh.3:16. Mikä rakkaus tämä onkaan – mikä ihmeellinen, pohjaton rakkaus – joka johti Kristuksen kuolemaan puolestamme kun me vielä olimme syntisiä! Mikä menetys se on sielulle, joka ymmärtää lain kovat vaatimukset, ja kuitenkin ei ymmärrä Kristuksen armoa, joka on ylenpalttinen! On totta että Jumalan laki ilmaisee Jumalan rakkauden kun se saarnataan totuutena Jeesuksessa; sillä Kristuksen lahjan tälle syylliselle maailmalle täytyy tulla laajasti mainituksi jokaisessa puheessa. Ei ole mikään ihme, että sydämet eivät ole tulleet totuuden sulattamiksi, kun se on esitetty kylmällä ja elottomalla tavalla. Ei ihme, että usko on horjunut Jumalan lupauksiin kun papit ja työntekijät ovat epäonnistuneet esittämään Jeesuksen suhteessaan Jumalan lakiin. Kuinka heidän olisi pitänyt vakuuttaa ihmisille, että ’Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa? Room. 8:32....

Katso ristiä

”Katso Golgatan ristiä. Se on pysyvä vakuus Taivaallisen Isän rajattomasta

rakkaudesta, mitattomasta armahduksesta. Oi, jospa kaikki tekisivät parannuksen ja tekisivät ensimmäisiä tekoja. Kun seurakunnat tekevät tämän, he tulevat rakastamaan Jumalaa yli kaiken ja lähimmäisiään kuin itseään.... Jakautumiset paranevat silloin, taistelun karkeat äänet eivät enää kuulu Israelin rajoilla. Heille vapaasti annetun Jumalan armon kautta, kaikki koettavat vastata Kristuksen rukoukseen, että hänen opetuslapsensa olisivat yhtä, aivan kuten hän ja Isä ovat yhtä. Rauha, rakkaus, armo ja hyväntahtoisuus tulevat olemaan sielun pysyviä periaatteita. Kristuksen rakkaus tulee olemaan jokaisen kielen teemana, eikä Totinen Todistaja sano enää: 'Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi.' Ilm. 2:4.... Kristuksen seurakunnan yhtenäisyydessä tulee todistetuksi että Jumala lähetti ainoasyntyisen Poikansa maailmaan.

Farisealaisuuden ja omanvanhurskauden poistaminen

”Kun Jumalan kansa on yhtä hengen yhteydessä, kaikki farisealaisuus, kaikki omavanhurskaus, joka oli juutalaisen kansan synty, karkotetaan kaikista sydämistä. Kristuksen muoto tulee olemaan jokaisessa hänen ruumiinsa jäsenessä, ja hänen kansansa tulee olemaan uusia pulloja, joihin Hän voi kaataa uutta viiniään, eikä uusi viini tule rikkomaan pulloja. Jumala tulee tekemään tunnetuksi salaisuuden, joka on ollut kätkeytyneenä aikakausia. Hän tulee tekemään tunnetuksi mitkä ovat tämän salaisuuden autuuden rikkaudet pakanoiden keskuudessa; joka on Kristus teissä kirkkauden toivo.’ Kolossalaiskirje 1:27ff.

Vailla Pyhää henkeä

”Jeesus tuli antamaan ihmisielulle Pyhän Hengen, jonka välityksellä Jumalan rakkaus on vuodatettu runsaasti sydämeen. Mutta on mahdotonta lahjoittaa Henkeä ihmisille, jotka ovat kiinnittyneet ideoihinsa, joiden opit ovat kaavamaisia ja muuttumattomia. Ihmisille, jotka kulkevat ihmisten perinteiden ja käskyjen mukaan, kuten juutalaiset Kristuksen aikana. He olivat hyvin pikkumaisia seurakunnan tarkastelussa, hyvin ankaria muotojensa seuraamisessa, mutta heiltä puuttui elävyys ja uskonnollinen hartaus. Kristus kuvaili heitä nahkojen kaltaisiksi, joista tehtiin sitten pulloja. Kristuksen evankeliumia ei voitu sijoittaa heidän sydämeen, koska siellä ei ollut tilaa sille. He eivät voineet olla uusia pulloja, joihin hän voi kaataa uutta viiniään. Kristus oli pakotettu etsimään muualta kuin kirjanoppineiden ja fariseusten keskuudesta pulloja totuuden ja elämän opilleen. Hänen täytyi löytää ihmisiä,

jotka tahtoivat tulla sydämen uudestisyntymiseen. Hän tuli antamaan ihmisille uuden sydämen. Hän sanoi: 'Uuden sydämen olen myös antava teille' Mutta sen ajan ja tämän päivän itse vanhurskaat eivät tunne mitään tarvetta saada uutta sydäntä. Jeesus kulki kirjanoppineiden ja fariseusten ohitse, sillä he eivät tunteneet mitään Vapahtajan tarvetta. He olivat vihkiytyneet muotoihin ja seremonioihin. Nämä jumalan- palvelukset olivat Kristuksen perustamia; ne olivat olleet täynnä elinvoimaa ja hengellistä kauneutta, mutta juutalaiset olivat kadottaneet hengellisen elämän seremonioistaan ja takertuneet kuolleisiin muotoihin hengellisen elämän sammuttua heidän keskuudessaan. Kun he poikkesivat Jumalan vaatimuksista ja käskyistä, he koettivat korvata aseman, minkä olivat menettäneet, moninkertaistamalla omia vaatimuksiaan ja tekemällä ankarampia vaatimuksia mitä Jumalalla oli. Ja mitä ankarammiksi he tulivat, sitä vähemmän Jumalan rakkautta ja henkeä he ilmaisivat. Kristus sanoi kansalle: 'Mooseksen istuimella istuvat kirjanoppineet ja fariseukset. Sen tähden kaikki, mitä he sanovat teille, se tehkää ja pitäkää; mutta heidän tekojensa mukaan älkää tehkö, sillä he sanovat, mutta eivät tee. He sitovat kokoon raskaita ja vaikeasti kannettavia taakkoja ja panevat ne ihmisten hartioille, mutta itse he eivät tahdo niitä sormellaankaan liikuttaa. Ja kaikki tekonsa he tekevät sitä varten, että ihmiset heitä katselisivat. He tekevät raamatunlausekotelonsa leveiksi ja vaippansa tupsut suuriksi ja rakastavat ensimmäistä sijaa pidoissa ja etumaisia istuimia synagogissa, ja tahtovat mielellään, että heitä tervehditään toreilla, ja että ihmiset kutsuvat heitä nimellä rabbi.' 'Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te annatte kymmenykset mintuista ja tilleistä ja kuminoista, mutta jätätte sikseen sen, mikä laissa on tärkeintä: oikeuden ja laupeuden ja uskollisuuden! Näitä tulisi noudattaa, eikä noitakaan sikseen jättää.' (Matt. 23: 2-7, 23)

Uskollinen Todistaja antaa viimeisen kutsun

”Jäännösseurakuntaa kutsutaan kulkemaan samanlaisen kokemuksen kautta kuin juutalaisilla oli; ja Uskollisella Todistajalla, joka liikkuu ylös ja alas seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä, on vakava sanoma ilmoitettavana kansalleen. Hän sanoo: 'Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi. Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä tekoja; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi ja työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet tee parannusta' Ilm. 2:4,5. Jumalan rakkaus on vähentynyt seurakunnassa, ja sen seurauksena,

itserakkaus on syöksynyt uuteen aktiivisuuteen. Jumalan rakkauden menetyksen ohella on tullut veljesrakkauden menetys. Seurakunta saattaa vastata täysin Efeson seurakunnalle annettua kuvausta, ja kuitenkin olla puutteellinen elävässä jumalisuudessa. Heistä Jeesus sanoi: 'Minä tiedän sinun tekosi ja vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi, ja ettet voi pahoja sietää; sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseänsä apostoleiksi, eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valehtelijoiksi; ja sinulla on kärsivällisyyttä, ja paljon sinä olet saanut kantaa minun nimeni tähden, etkä ole uupunut. Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi' Ilm. 2:2-4.

”Laillistetun uskonnon on ajateltu olevan aivan oikea uskonto tälle ajalle. Mutta se on erehdys. Kristuksen nuhtelu fariseuksille soveltuu niille, jotka ovat menettäneet sydämestään ensimmäisen rakkautensa. Kylmä, laillinen uskonto ei voi koskaan johtaa sieluja Kristuksen luokse, sillä se on rakkaudetonta, ilman Kristusta olevaa uskontoa. Kun paastot ja rukoukset suoritetaan itse vanhurskauttavassa hengessä, ne ovat Jumalasta inhottavia. Harras kokoontuminen palvelukseen, uskonnollisten seremonioiden kiertokulku, ulkonainen nöyrytminen, määrätty uhri – kaikki todistaa maailmalle, että näiden asioiden tekijä pitää itseään vanhurskaana. Nämä seikat kiinnittävät mainittuja menoja seuraavan ilmaisemaan: tämä mies on oikeutettu taivaaseen. Mutta se on kaikki petosta. Teot eivät hanki meille pääsyä taivaaseen. Yksi suuri uhri, joka on suoritettu, on riittävä kaikille, jotka tahtovat uskoa. Kristuksen rakkaus elävöittää uskovan uudella elämällä. Joka juo elämän lähteen vettä, täytetään valtakunnan uudella viinillä. Usko Kristukseen on keino, jolla oikea henki ja motiivi on vaikuttaa uskovaan, ja kaikki hyvyys ja taivaskelpoisuus käy eteenpäin hänestä, joka katsoo Jeesukseen, hänen uskonsa alkajaan ja täyttäjään. Katsokaa Jumalaa, älkää katsoko ihmisiin. Jumala on taivaallinen Isäsi, joka tahtoo kärsivällisesti kantaa heikkouksiasi sekä antaa anteeksi ja parantaa ne. 'Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt' Joh. 17:3. Katsomalla Kristukseen sinä muutut, kunnes vihaat aikaisempaa ylpeyttäsi, aikaisempaa turhamaisuutta ja itsearvostusta, omavanhurskauttasi ja epäuskoa. Tahdot heittää nämä synnit sivuun arvottomana taakkana, ja kulkea nöyrästi, sävyisästi, luottavaisesti Jumalan edessä. Tahdot toteuttaa rakkautta, kärsivällisyyttä, ystävällisyyttä, hyvyyttä, armeliaisuutta ja kaikkea armon osoitusta, jota on Jumalan lapsessa, ja lopulta tahdot löytää paikan pyhitettyjen ja pyhien keskuudessa.” –*Selected Messages*, book 1, ss 383-388.

Olemme vuoden loppupuolella ja kysymykset, jotka esitämme itsellemme ovat: Kuinka on suhteemme Jumalaan? Kuljemmeko Jeesuksen kanssa? Olemmeko ymmärtäneet kokemuksesta mitä uskon kautta vanhurskauttaminen on? Onko Jeesus elämämme, kotiemme ja seurakuntien keskus? Saatamme kokea samaa kuin kaksi opetuslasta ylönousemuksen päivänä kun he olivat kulkemassa Emmauksen kylää kohti. He olivat masentuneita, surullisia, alakuloisia, hämmentyneitä ja toivottomia, ja se tapahtui kun vieras liittyi heihin ja aloitti keskustelun koskien viikonvaihteen tapahtumia. He eivät tunteneet häntä, koska heidän silmänsä olivat peitetty. Jeesus tulee luoksemme ja lohduttaa meitä elämämme jokaisena hetkenä. Hän on kaiken keskus. Hän on Immanuel, Jumala meidän kanssamme, joka tahtoo puhua meille ja pysyy luonamme tänä iltana, niin myös hengellisenä yönä, joka on tulossa. Älkää antako Hänen mennä. Sanokaa, kuten opetuslapset: ”Jää meidän luoksemme, sillä ilta joutuu ja päivä on jo laskemassa. Luk.24: 29.” Ja hän meni sisään ja jäi heidän luoksensa.” Jää luoksemme, Herra Jeesus, seurakuntasi luokse kaikkialla maailmassa. Tämä on meidän toivomuksemme ja rukouksemme.

Amen.

6. Lukeminen – Perjantaina, joulukuun 8, 2017

Uskon kautta vanhurskautettu

Alfred Ngwenya, Zimbabwe

”Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta,” Room. 5:1.

Vanhurskauttaminen on Jumalan toimi synnin syyllisyyden ja rangaistuksen poistamiseksi samalla kun syntinen julistetaan vanhurskaaksi Kristuksen sovitusuhrin kautta.

Ihmisen tila luomisessa

Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa. Jumalan kuvaksi hän hänet loi, 1 Moos. 1:27.

Raamattu tuo esille selvästi, että Jumala on pyhä ja vanhurskas teissään. Luotuaan kaiken tuli julistus: ”Ja Jumala katsoi kaikkea, mitä hän tehnyt oli, ja katso, se oli sängen hyvää. Ja tuli ehtoo ja tuli aamu, kuudes päivä.” 1 Ms. 1: 31. Tämä merkitsee, että ihminen myös tuli Jumalan kädestä puhtaana ja vanhurskaana; hän ei tarvinnut vanhurskautusta, sillä hän oli pyhä ja puhdas.

Ihminen ei tarvinnut armoa. Viisas mies sanoo: ”Katso, tämän ainoastaan olen löytänyt: että Jumala on tehnyt ihmiset suoriksi.” Saarnaaja 7:30.

Koskien ensimmäistä miestä ja ensimmäistä naista, jotka tulivat suoraan Jumalan kädestä, Profetian Henki vakuuttaa: ”Koko taivaan joukko kiinnostui maailman ja ihmisen luomisesta. Ihmisolennot olivat uusi ja erottuva laji. Heidät ’luotiin Jumalan kuvaksi’ ja Luojan suunnitelma oli että he kansoittaisivat maan Heidän tulisi läheisessä kanssakäymisessä taivaan kanssa, josta he saisivat voimaa voiman lähteestä. Jumalan ylläpidon alaisina heidän oli tarkoitus elää synnitöntä elämää.

”Pyhä pari ei ollut ainoastaan Jumalan isällisen huolenpidon alaisina, vaan kaikki -viisaalta luojalta neuvoja vastaanottavia opiskelijoita. Enkelit kävivät heidän luonaan ja heille suotiin yhteydenpitoa Luojaansa kanssa, ilman välissä olevaa himmeää verhoa.” –*Sons and Daughters of God*, s 7.

He olivat pyhiä – ei vanhurskautettuja - vain ”vähän enkeleitä alempana.” Hepr. 2:7. He eivät tarvitseet armoa tai armahdusta.

Vanhurskauttaminen

Apostoli sanoo yllättäen, ”niin kuin kirjoitettu on; ’Ei ole ketään vanhurskasta ,ei ainoatakaan. Ei ole ketään ymmärtäväistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa; kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään. Heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellänsä he pettävät, kyykäärmeen myrkyä on heidän huultensa alla; heidän suunsa on täynnä kirousta ja katkeruutta.” Miksi? Mikä sai aikaan sellaisen muutoksen? Vastaus on, ”Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla.” Room. 3: 10-14, 23.

”Katso, tämän ainoastaan olen löytänyt: että Jumala on tehnyt ihmiset suoriksi, mutta itse he etsivät monia mutkia.” Saarnaaja 7:30.

Siitä huolimatta, ollessaan pyhässä tilassaan – vilpittömyydessä – he eräänä päivänä kohtasivat kiusaajan ja ”etsivät käsiinsä monia sepitelmiä”. He etsivät asioita, joita Jumala ei ollut aikonut heille. Syödessään kielletyn puun hedelmää, he rikkoivat Hänen käskyään. He osoittivat epäluottamusta luojaansa kohtaan. He menettivät uskon taivaalliseen isäänsä, eivät totelleet häntä, tekivät syntiä häntä vastaan, ja tulivat väärämielisiksi. He eivät rakastaneet häntä. Heistä tuli hänen vihollisiaan.

Tällainen ihminen on tänään. Kun Aatami teki syntiä, hän tuli lihalliseksi; ja sellaisessa tilassa kukaan ei voi pitää arvossa Jumalan asioita. ”Sen tähden

että lihan mieli on vihollisuus Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu Jumalan lain alle, eikä se voikaan.” Room. 8:7. Kun ihminen on tässä tilassa, hän ei voi tehdä mitään hyvää. Hän ei tunne mitään vanhurskautta eikä edes haluakaan sitä. Hän ei voi miellyttää Jumalaa, sillä hän ei etsi Herraa. Päätämme siis, että luonnollisessa ihmisessä ei ole mitään hyvää, kuten henki nimenomaan sanoo: ”Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateus, vihat, juonet, eriseurat, lahkot, kateellisuus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niin kuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa.” Gal. 5:19-21.

Parantumiskeino ?

Kun ihminen lankesi syntiin, vihasiko Jumala häntä? Ei, hän vihasi syntiä ja ajoi Aatamin ja hänen vaimonsa Eedenin paratiisista, koska heistä oli tullut syntisiä Jumalan pyhän lain rikkomisen kautta. Kuitenkin, ihmisen on mahdollista tulla vanhurskautetuksi. Kuinka? ”Sillä niin on Jumala rakastanut maailmaa, että hän antoi ainokaisen Poikansa ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi vaan saisi iankaikkisen elämän.” Joh. 3:16. Raamattu ilmoittaa, että Jumala on rakkaus, eikä hän voi muuttua. Rakastiko Jumala Poikaansa? Kyllä! Miksi hän lähetti sitten hänet maailmaan, joka ei etsinyt Jumalaa? ”Sillä hänet, joka ei tiennyt synnistä tehtiin synniksi meidän tähtemme, että meidät voitaisiin tehdä Jumalan vanhurskaudeksi hänessä. 2 Kor. 5:21.

Ihmisen menettäessä vanhurskautensa, Jumala rakasti Poikaansa ja lähetti vanhurskaan Poikansa jotta hänestä tulisi langenneiden ihmisolentojen vanhurskaus. Kuinka hän voi antaa vanhurskauden epävanhurskaille, syntisille ihmisille? Hänet annettiin meidän rikkomustemme tähden ja nostettiin ylös vanhurskaudeksemme.” Room. 4:25. Tullakseen vanhurskaaksi, nyt ihminen täytyy ensin tehdä oikeamieliseksi; tämä on mahdollista vain yhden vanhurskaan miehen, Jeesuksen Kristuksen, kautta, joka tuli ihmiseksi avatakseen tien syntiselle ihmiselle anteeksiantoon. ”Kun Jumala armahtaa syntisen, antaa anteeksi rangaistuksen, jonka hän ansaitsee, ja kohtelee häntä ikään kuin hän ei olisi tehnyt syntiä. Hän ottaa hänet jumalalliseen suosioon, ja vanhurskauttaa hänet Kristuksen vanhurskauden ansioiden kautta. Syntinen voi tulla todistetuksi oikeamieliseksi vain uskon kautta Jumalan rakkaan Pojan kautta tehtyyn sovintoon. Hänestä tuli uhri syyllisen maailman syntien tähden. Kukaan ei voi tulla vanhurskautetuksi millään omilla teoilla. Ihminen voidaan

vapauttaa synnin syyllisyydestä, lain tuomiosta, rikkomuksen rangaistuksesta, vain Kristuksen kärsimyksen, kuoleman ja ylösnousemuksen nojalla. Usko on ainoa ehto, jonka avulla vanhurskaus voidaan saada, ja usko ei sisällä ainoastaan uskon tunnustusta, vaan myös luottamuksen.” – *Selected Messages*, book 1, s 389.

Ihminen ei voinut saattaa itseään takaisin vanhurskauteen – takaisin Jumalan luokse – koska hän oli nyt syntinen eikä voinut muuttaa itseään, enempiä kuin leopardi voi muuttaa pilkkujaan tai etiopialainen voi muuttaa ihoaan. Oli tarkalleen samaa kuin ihmiselle on mahdotonta kasvaa ennen olemassaoloaan. Ihminen ei ensinkään voi tulla vanhurskaaksi omin keinoin, eikä hän voi millään työllä vastaanottaa anteeksiantamusta tai vanhurskautusta. Samalla tavalla kuin hän tuli olemassa olevaksi, hän voi tulla vanhurskautetuksi. Tämä auttaa meitä ymmärtämään, että ”koko työ on Herran alusta loppuun saakka. Tuhoutuva syntinen saattaa sanoa: ‘Olen kadotettu syntinen; mutta Kristus tuli etsimään ja pelastamaan sitä mikä oli kadonnut. Hän sanoo: ‘en tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä parannukseen.’ Mark. 2: 17. Olen syntinen, ja Hän kuoli Golgatan ristillä pelastaakseen minut. Minun ei tarvitse jäädä hetkeksikään enää pelastuksen ulkopuolelle. Hän kuoli ja nousi jälleen minun vanhurskauttamisen tähden ja Hän tahtoo pelastaa minut nyt. Hyväksyn anteeksiantamuksen, jonka Hän on luvannut.” – *Selected Messages*, book 1, s 392.

Ihmisen velvollisuus on hyväksyä vanhurskaus, joka hänelle on hankittu. Jos ihmisolennot voisivat ymmärtää tämän, he eivät yrittäisi saavuttaa hyvyyttä omin ponnistuksin. ”mutta koska tiedämme, ettei ihminen tule vanhurskaaksi lain teoista, vaan uskon kautta Jeesukseen Kristukseen, niin olemme mekin uskoneet Kristukseen Jeesukseen tullaksemme vanhurskaiksi uskosta Kristukseen eikä lain teoista, koska mikään liha ei tule vanhurskaaksi lain teoista.” Gal. 2:16. Voimme sanoa, että kun Aatami sijoitettiin Eedenin paratiisiin, laki teki hänet vanhurskaaksi, koska hän täytti kaikki lain vaatimukset. Hän ei pitänyt lakia tehdäkseen itseään vanhurskaaksi; pikemminkin, hän piti lain koska hän oli vanhurskas. Toimittuaan lakia vastaan, se tuomitsi hänet, koska se ei kohdannut mitään vanhurskautta hänessä.

Vaikka Aatami olisi tehnyt jonkin työn yrittääkseen saavuttaa takaisin menettämänsä, se olisi ollut arvotonta. Hyvät ”työt eivät osta meille pääsyä taivaaseen. Yksi suuri uhri, joka on tehty, on riittävä kaikille, jotka tahtovat uskoa.” – *Selected Messages*, book 1, s 388. ”saavat lahjaksi vanhurskauden

hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, jonka Jumala on asettanut armoistuimeksi uskon kautta hänen vereensä, osoittaakseen vanhurskauttaan, koska hän oli jättänyt rankaisematta ennen tehdyt synnit jumalallisessa kärsivällisyydessään, osoittaaksensa vanhurskauttaan nykyajassa, sitä, että hän itse on vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen.” Room. 3: 24-26. ”Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta, se on Jumalan lahja.” Ef. 2: 8.

Usko ja teot

Monet ovat menneet niin pitkälle, että sanovat että kun ihminen on kerran pelastettu, hän on pelastettu iankaikkisesti. Ja jotkut uskovat, että hänen kuolemansa kautta ristillä, Jeesus vapautti syntiset mistä tahansa velvollisuudesta. Mutta suurin uskon kautta vanhurskauttamisen saarnaaja

vuodattaa valoa tähän niin että voimme käsittää velvollisuutemme ollessamme pelastettuja armosta uskon kautta. Hän sanoo: ”Teemmekö siis lain mitättömäksi uskon kautta? Pois se! Vaan me vahvistamme lain.” Room 3:31.

Meidän tarvitsee huomioida ja ymmärtää jotakin joka on ehdottomasti totta: Ihmiset pelastuvat armosta ja heidät palkitaan tekojensa mukaan, sillä on kirjoitettu: ”Katso, minä tulen pian, ja minun palkkani on minun kanssani, antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan.” ”Sillä Ihmisen Poika on tuleva Isänsä kirkkaudessa enkeliensä kanssa, ja silloin hän maksaa kullekin hänen tekojensa mukaan.” Ilm. 22:12; Matt. 16:27. On ymmärrettävä periaate että ihminen palkitaan (hyvitetään) suoritettuaan työtä Mestarin käskystä, kuten käy selville vertauksesta palkatuista palvelijoista. Kahdennelatoista hetkellä kaikki saivat siunauksen palveluksestaan - heidät palkittiin uskollisesti suoritetuista velvollisuuksista. Luetta:” Autuaat ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi valta syödä elämän puusta ja he pääsisivät porteista sisään kaupunkiin!” Ilm. 22: 14. Ja viisas mies sanoi: ”Loppusana kaikesta, mitä on kuultu, on tämä: Pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskynsä, sillä niin tulee jokaisen ihmisen tehdä.” Saarnaaja 12: 12. ”Vaikka hyvät teot eivät pelasta edes yhtä sielua, silti ei yksikään sielu pelastu ilman hyviä tekoja.” – *Selected Messages*, book 1, s 377.

Tullakseen taivaan kandidaatiksi, tulee ihmisen täyttää lain vaatimukset. ””Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi, ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. kaikesta mielestäsi.”

Lk. 10:27. Uskoen tulee tarttua Kristuksen vanhurskauteen ja hyväksyä se omalle kohdalle vanhurskautena. Kristukseen liittyneinä, hyväksymällä hänen vanhurskautensa uskon kautta, tulemme kykeneviksi tekemään Jumalan tekoja, tulemaan Kristuksen työtovereiksi. ”Jos tahdot ajalehtia pahan virrassa olematta yhteistyössä taivaallisten toimijoiden kanssa syntiä vastustaen perheessäsi ja seurakunnassa, jotta iankaikkinen vanhurskaus voisi toteutua, sinulla ei ole uskoa.” –*Selected Messages*, book 1, s 374.

Mutta Hän ei voi hyväksyä niitä, jotka väittävät uskovansa häneen ja kuitenkin rikkovat Hänen Isänsä käskyt. Jumalan rakastaminen merkitsee uskomista. Hepr.11: 6.

Jumalan rakastaminen on hänen käskyjensä pitämistä. Jeesuksen tunteminen merkitsee vaellusta samoin kuin Jeesus vaelsi, sillä hän sanoo: ”Jos te pidätte minun käskyni, niin te pysytte rakkaudessani, niin kuin minä olen pitänyt Isäni käskyt ja pysyn hänen rakkaudessaan.” Joh. 15: 10. Meidän on tarpeellista ymmärtää, että kun lailla ei ole voimaa saattaa ihmistä alkuperäiseen asemaan ”Kristuksen tehtävänä maan päällä ei ollut tuhota lakia, vaan arnessaan saattaa ihminen tällaisin kuuliaisuuteen sen ohjeille.” – *Ajatuksia Siunausten Vuorelta*. 48. ”Jolla on minun käskyni ja joka ne pitää, hän on se, joka minua rakastaa; mutta joka minua rakastaa, häntä minun Isäni rakastaa, ja minä rakastan häntä ja ilmoitan itseni hänelle.” Joh. 14: 21.

”Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi. Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä tekoja; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi ja työnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet tee parannusta.” Ilm.2: 4,5.

”Sinä uskot, että Jumala on yksi. Siinä teet oikein; riivaajatkin sen uskovat ja vapisevat. Mutta tahdotko tietää, sinä turha ihminen, että usko ilman tekoja on voimaton?” Jaakob 2: 19, 20.

”...Sana on sinua lähellä, sinun suussasi ja sydämessäsi; se on uskon sana, jota me saarnaamme.

Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut; sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan.” Room. 10:6-10.

”Aito usko ilmenee hyvissä teoissa; sillä hyvät teot ovat uskon hedelmiä. Kun Jumala tekee työtä sydämessä ja ihminen luovuttaa tahtonsa Jumalalle ollen yhteistyössä Jumalan kanssa ihminen toteuttaa elämässä sen, minkä Jumala tekee Pyhän Hengen kautta. Näin sydämen tarkoituksiperän ja elämän

käytännön välillä on sopusointu. Jokainen synti täytyy hyljätä vihattavana asiana, joka ristiinnaulitsi elämän ja kunnian Herran, ja uskovalla täytyy olla etenevä kokemus tehdessään Kristuksen tekoja. Tahdon jatkuvalla alistamisella, jatkuvalla kuuliaisuudella, säilytetään vanhurskauttamisen siunaus.”

”Niiltä, jotka ovat uskon kautta vanhurskautetut odotetaan sydämen halua Herran tiellä pysymiseen. On ilmeistä, ettei ihminen ole uskon kautta vanhurskas kun hänen tekonsa eivät vastaa hänen tunnustustaan. Jaakob sanoo, ‘Sinä näet, että usko vaikutti hänen tekojensa mukana, ja teoista usko tuli täydelliseksi;’ Jaakob 2:22.” *Selected Messages*, book 1, s 397.

Amen.

6. Lukeminen - Sapattina 9, joulukuuta 2017

Kauppias Rakal ja kallisarvoinen helmi

Idel Suarez, Jr. U.S.A.

Kiinalaiset helmet

Aina kun käyn Kiinassa, poikkean Bekingissä sijaitsevaan helmimyymälään tutkimaan helmiä. Se on makean veden helmien kauppapaikka maailmanlaajuisesti, ja myyjät siellä usein jakavat laajaa tietämystään minulle. Viime vierailullani Lucy-niminen kauppias näytti minulle kalleimman helmensä. Se oli vain kahdeksastatoista kahteenkymmeneen millimetriä halkaisijaltaan, täysin pyöreä ja valkoinen. Sen arvoksi arvioitiin viisi tuhatta dollaria.

Useimmat kiinalaiset viljellyt helmet otetaan kylmän veden simpukoista, ja niitä on kolmea perusväriä: valkoisia, vaaleanpunaisia ja kermanvärisiä. Halutuin muoto on pyöreä, vaikka muoto vaihtelee, muistuttaen välillä vesipisaraa, kelloa, riisinjyvää ja jopa pientä sauva.

Ironista kyllä, nämä arvostetut helmet aloittavat kehityksensä tuottamalla ärsytystä ja kipua simpukassa. Kehitysprosessi alkaa, kun joku ärsytys pääsee simpukan lihaisan vaipan alle. Seuraavat viidestätoista kolmeenkymmeneen kuukautta, tai pidempään, simpukan elimistö erittää suojaavan peiton kalsiumkarbonaatista peittämään vieraan esineen hohtavalla helmiäisellä, jota kutsutaan helmiäisemoksi.

Monet kristillisiin kokemuksiin liitetyt hengelliset opetukset voidaan ottaa helmistä. Kuten ärsyttävät hiekansirut, jotka saavat simpukan tuottamaan

helmen, katkerat kokemukset voivat itse asiassa lisätä loistetta ja kauneutta elämäämme. Niinkuin joku on sanonut: 'Mikä ei tapa, se vahvistaa.' Vaikeat, ahdistavat ja jopa traumaattiset tapahtumat menneisyydessä voivat olla pohjana tekemässä kristillisen luonteen täydelliseksi. Vaikeuksien voittamisessa hengen hedelmät, kuten kärsivällisyys, pitkämielisyys ja rauha, voivat kehittyä. Jumala sallii meille elämää muuttavia kokemuksia, niin että voimme kypsyä eläviksi helmiksi Hänen valtakuntaansa varten.

Lucyn mukaan yksi helmi on kaikkein kallein, ja se on Tahitin musta helmi eteläiseltä Tyyneltämereltä. Se on ainoa helmi, joka on luonnostaan musta. Sen helmiäinen muistuttaa Afrikan eboniittia. Tahitin musta helmi muistuttaa minua legendaarisesta mustasta villasta, jota tuotettiin Laodikeassa. Se kuvaa meidän luontomme pahuutta, joka täytyy vaihtaa Kristuksen puhtauteen, viattomuuteen ja vanhurskauteen. Ihmisen synnit maksoivat Jeesuksen Kristuksen veren.

Kristus haluaa niiden, jotka pääsevät Hänen valtakuntaansa, ostavan Häneltä valkoisen helmen ja valkeat vaatteet rikastuakseen ja peittääkseen alastomuutensa. Meidän tulee vastata Hänen tarjoukseensa saada Hänen helmensä ja vaatteensa, jotka molemmat kuvaavat Hänen täydellistä vanhurskauttaan.

”Kristuksen vanhurskaus on puhtaan, valkean helmen tavoin virheetön ja tahraton. Jumalan suurta ja kallista lahjaa ei mikään ihmisen teko voi enää tehdä paremmaksi. Se on virheetön. Kristuksessa 'kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkettyinä' (Kol. 2:3). Hän 'on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi' 1. Kor. 1:309.

Vertaus kauppiaasta

Jeesus Kristus oli mestari kertomusten kertojana. Hän keksi kertomuksia jokapäiväisestä elämästä kaikkine voittoineen, epäonnistumisineen ja historiallisine tapahtumineen, niinkuin myös joitain kertomuksia, joita voidaan pitää kuvitteellisina. Kaikki Hänen kertomuksensa sisälsivät syvällisen tarkoituksen ja arvon. Kun Hän kertoi vertauksiaan, Hän ei aina kertonut niitä tarkalleen samalla tavalla, vaan Hän muutteli yksityiskohtia riippuen kuulijakunnasta, jolle Hän puhui. Yksi tällainen kertomus on juutalaisesta helmikauppiaasta, jonka nimeä ei ole kerrottu. ”Vielä taivasten valtakunta on kuin kauppias, joka etsi kalliita helmiä, ja löydettyään yhden kallisarvoisen helmen hän meni ja myi kaikki, mitä hänellä oli, ja osti sen.” Matt. 13:45,46.

Kauppias. Alkuperäisessä kreikankielisessä tekstissä sana kauppias on

emporos. Tohtori W.E. Vinen mukaan *emperos* tarkoittaa kirjaimellisesti matkamiestä tai laivamatkustajaa. Mutta katsomalla kuuttatoista eri englanninkielistä versiota, *emperos* on aina käännetty kauppiaaksi. Hepreankielinen sana kauppiaalle on *rakal*. Sekä kreikkalainen että heprealainen sana tarkoittaa kauppiasta tai vähittäiskauppiasta ja, kyllä, kaupallista tutkimusmatkailijaa.

Siksi me kutsumme tätä juutalaista helmikauppiasta Rakaliksi. Rakal oli tutkimusmatkailija. Silloin tällöin hän matkusti kamelikaravaanissa kaukaisiin maihin etsimään helmiä. Aina nähdessään kauniita helmiä, hän ei vain ostanut tai myynyt helmiä; hän kävi kauppaa niillä kasvattaakseen varastoaan ja voittoaan. Jos hän kuuli, että jossakin kaupassa idässä oli uusia helmiä saatavilla, hän lähti välittömästi etsimään sitä paikkaa.

Rakalin päivinä jotkut arvokkaimmista ja kauneimmista helmistä tulivat Persianlahdelta, ja ne tuotiin silkki- ja maustetietä pitkin Juudeaan. Eräänä päivänä Rakal oli suunniltaan onnesta löytäessään isoimman, kauneimman ja arvokkaimman helmen, mitä hänen sukupolvensa oli milloinkaan nähnyt!

Kertoessaan tätä vertausta Jeesus halusi kuulijoidensa ymmärtävän, että uskovan täytyy etsiä totuutta Raamatusta yhtä ahkerasti ja sinnikkäästi kuin tuo kauppias etsiessään arvokasta kauppatavaraa. Elämä itsessään on matka, jolla totuutta tulee etsiä ja ostaa, mutta ei koskaan myydä.

Etsien arvokkaita helmiä. Rakal ei etsinyt mitä hyvänsä helmiä. Hän etsi kaikkein kallisarvoisimpia helmiä niin niiden luota, jotka myivät helmiä kuin niidenkin, jotka myivät muuta omaisuutta, pakanoiden keskuudesta ja juutalaisten keskuudesta. Hän matkusti kaikkialle, mistä voisi löytää helmiä, riippumatta välimatkasta, joka hänen täytyi matkustaa. Ahkerana etsinnössään, hän aina tutki tarkasti harjaantuneella silmällään jokaisen löytönsä. Hän ei hyväksynyt mitään helmeä, joka ei sopinut hänen korkeaan tasoonsa.

Rakal edustaa niitä, jotka etsivät pelastusta. Raamatun lukeminen kannesta kanteen ei riittänyt hänelle. Vaan pyhää sanaa täytyy tutkia huolellisesti joka päivä, vertaillen yhtä jaetta toiseen. Niinkuin Jesaja sanoo: ”Niinpä on Herran sana oleva heille: ”Käsky käskyn päälle, käsky käskyn päälle, läksy läksyn päälle, läksy läksyn päälle, milloin siellä, milloin täällä...” Jes. 28:13.

”Vertauksen kauppias kuvaa niitä, jotka vilpittömästi kaipasivat totuutta. Eri kansoissa oli vakavia ja ajattelevia miehiä, jotka olivat etsineet pakanamaailman kirjallisuudesta, tieteestä ja uskonnoista sellaista, minkä voisivat omaksua sielunsa aarteeksi.”

Todellinen kristitty on totuuden kauppias. Kuten Rakal, joka etsi kauniita helmiä, kristityt etsivät elävän veden virran helmiä, joista on kerrottu Raamatussa. Kysy siis itseltäsi aitona kristittynä: ”Olenko minä ahkera Raamatun tutkija? Tutkistelenko sapattikoululäksyt jo viikon aikana enkä vasta läksyn opetuksen aikana? Onko minulla käytöstä kulunut Raamattu? Voinko vilpittömästi sanoa, että olen nykyajan berealainen – helmien hengellinen etsijä?” ”Mutta veljet lähettivät heti yötä myöten Paavalin ja Silaan Bereaan. Ja kun he olivat saapuneet sinne, menivät he juutalaisten synagoogaan. Nämä olivat jalompia kuin Tessalonikan juutalaiset; he ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä kirjoituksia, oliko asia niin.” Apt. 17:10,11.

Hengellisenä kauppiana todellinen uskova etsii puhdasta uskontoa. Hän katsoo kristinuskoa. Hän katsoo protestanttisuutta ja sen eri haaroja. Hän tutkii adventismia ja sen perusopinkohtia. Todellinen totuuden etsijä koettelee esimerkiksi sapattitotuutta, kasvisruokavaliota, rauhanaatetta, avioliiton pysyvyyttä, Kristuksen vanhurskautta ja pelastavaa uskoa. Ennen pitkää hänen etsintänsä johtaa hänet uskonpuhdistusliikkeeseen ja sen opettamaan ajankohtaiseen totuuteen. Kuten Rakal, kauppias, joka kykeni erottamaan aidot helmet jäljitelmistä, todellinen uskonpuhdistaja pystyy erottamaan oikean uskonpuhdistuksen väärästä, ennustetun uskonpuhdistuksen itsenäisestä ryhmästä. Hän ei etsi vain ystävyyttä ja jumalanpalvelusta, vaan hän tavoittelee totuudelle perustuvaa oppia. Hän etsii suurempaa Jeesuksen Kristuksen ja Hänen vanhurskautensa ilmestystä, mikä on kaunis helmi.

”Kristus itse on tuo kallisarvoinen helmi. Hänessä on Isän koko kirkkaus ja jumaluuden koko täyteys. Hän on Isän kirkkauden säteily ja hänen olemuksensa kuva. Jumalan ominaisuuksien kirkkaus kuvastuu hänen luonteessaan. Pyhän Raamatun jokainen sivu säteilee hänen valoaan. Kristuksen vanhurskaus on puhtaan, valkean helmen tavoin virheetön ja tahraton.”

Kun kiertelin helmikaupassa ja puhuin myyjien kanssa, he näyttivät minulle monia epätäydellisiä helmiä. Jotkut eivät olleet symmetrisiä, toiset eivät olleet pyöreitä. Joissain oli tahroja. Joistain puuttui kirkas loiste. Niitä ei pidetty kovin arvokkaina. Niin on myös monen uskonnollisen johtajan ja uskonnon perustajan laita. Heillä on sanoma, jolla on vähäinen arvo, ei aitoa sanomaa, ei puhdasta oppia, kun verrataan arvokkaaseen helmeen – Jeesukseen Kristukseen.

Konfuzelle, Buddhalle, Muhammedille, Joseph Smithille ja muille

uskonnon perustajille on mahdotonta täyttää ihmisen pelastuksen kaipuu, sillä se tulee vain Jeesuksen Kristuksen kokemuksellisesta tuntemisesta. Todellinen etsijä haluaa käytännöllistä puhtautta, ei vain teoreettista tietoa Jeesuksesta. Kuten Rakal, helmikauppias, hän tietää, että aidot helmet ovat hyvin arvokkaita, ja vaatii suuria uhrauksia saada niitä. Nämä hengelliset helmet eivät ole halpoja eivätkä tavallisia. Ne eivät perustu tekojen kautta saavutetulle vanhurskaudelle vaan rakkauden kautta toimivan uskon vanhurskaudelle. Kuten Paavali kirjoittaa, tämä uskon kautta saatava vanhurskaus, joka toimii rakkauden kautta, on kuuliainen usko. Se on kuuliainen Jumalan kymmenelle ohjeelle, jotka kokoavat yhteen Jumalan totuuden. ”Jumala kehottaa sinua vapaaehtoiseen kuuliaisuuteen.” ”Sillä Kristuksessa Jeesuksessa ei auta ympärileikkaus eikä ympärileikkaamattomuus, vaan rakkauden kautta vaikuttava usko. Te juoksitte hyvin; kuka esti teitä olemasta totuudelle kuuliaisia?” Gal. 5:6,7.

Yksi kallisarvoinen helmi. Kun Rakal löysi tämän kallisarvoisen helmen, hän tiesi löytäneensä jotakin valtavan arvokasta. Se oli suurin helmi, minkä hän oli koskaan nähnyt, mitä hänen silmänsä olivat saaneet ilon katsoa. Se oli kalliimpi kuin kaikki muut helmet, jotka hän omisti. Se oli hohtavampi ja pyöreämpi kuin kaikki muut, ja sen helmiäinen oli sileärakenteista. Mutta se oli myös kallein helmi, mihin hän oli koskaan törmännyt. Jos hän vain voisi hankkia sen!

Hän yritti tinkiä hintaa alemmas, mutta tuloksetta, koska myyjä tiesi, että tämä helmi oli vailla vertaa. Hinta oli määrätty. Je se oli enemmän, kuin mitä hän odotti. Mutta kuinka paljon Rakal halusikaan saada tämän helmen omakseen! Hän oli halukas tekemään kaikkensa hankkiakseen sen ja pitääkseen sen. Nyt kun hän oli sen löytänyt, hän ei enää halunnut jättää sitä. Mitä hän voisi tehdä? Hän päätti myydä kaiken, mitä hänellä oli, saadakseen kerättyä tarpeeksi rahaa tämän suuren helmen hankkimiseen itselleen.

”Vertauksessa helmeä ei esitetä lahjana. Kauppias osti sen koko omaisuutensa hinnalla. Monet kummastelevat tätä, koska Raamattu puhuu Kristuksesta lahjana. Hän onkin lahja, mutta vain niille, jotka varauksetta antavat hänelle itsensä, sielunsa, ruumiinsa ja henkensä. Meidän tulee antaa itsemme Kristukselle ollaksemme aina halukkaat elämään hänelle kaikessa kuuliaisesti. Kaikki, mitä meillä on, kaikki lahjamme ja kykymme, ovat Herran, ja ne tulee pyhittää hänen palvelukseensa. Kun me näin annamme itsemme kokonaan Kristukselle, niin hän antaa itsensä meille kaikkine taivaan aarteineen. Me saamme omaksemme kallisarvoisen helmen.”

Rakas lukija, oletko laskenut Kristuksen – vanhurskauden, pyhityksen ja pelastuksen – kuluja? Helmi ei ole lahja. Se ei ole ilmainen. Mutta hyvät asiat maksavat, eikö niin? Hyvän koulutuksen saaminen maksaa aikaa, henkisiä ponnisteluita ja varoja. Jumalan rakkaus saadaan ilman ehtoja; mutta Kristuksen lahjojen, uskon ja pelastuksen, saamiselle on ehdot. Nämä ehdot on kerrottu tarvittavissa varoissa kalliisarvoisen helmen hankkimiseksi. Tätä helmeä ei anneta jollekulle onnekaalle, se täytyy ostaa. Millä? ”Ilman rahatta, ilman hinnatta”. Jes. 55:1.

Voitko vilpittömästi sanoa, että sinulle Kristus ei ole vain hieno helmi, vaan suurin ja arvokas helmi? Onko Hän suurin, minkä olet koskaan tuntenut? Onko Hän sinun Vapahtajasi, Kuninkaasi ja Herrasi? Oletko koskaan käyttänyt aikaasi tutkiaksesi Häntä ja Hänen vanhurskauttaan, arvioidaksesi Hänen arvonsa iankaikkisuuden valossa? Ajatteletko, että kuuliaisuus Hänen käskyilleen on sinun aikasi, ponnistelujesi ja sielusi arvoista? Ehdottomasti kyllä! Mutta vasta iankaikkisuus paljastaa sen asian todellisen arvon, että sinulla on Jeesus sydämässäsi, mielessäsi ja sielussasi. Vain iankaikkisuudessa on elämä, jota mitataan Jumalan elämällä.

Apostoli Paavali kirjoitti, että kun kaikkea maailmassa verrataan Kristukseen, se on kuin tehtäisiin vertaus roskan ja kullan välillä. Nykyaikana on sama kuin verrattaisiin saastaa platinaan, timantteihin ja kalliisiin helmiin. ”Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana - että voittaisin omakseni Kristuksen ja minun havaittaisiin olevan hänessä ja omistavan, ei omaa vanhurskautta, sitä, joka laista tulee, vaan sen, joka tulee Kristuksen uskon kautta, sen vanhurskauden, joka tulee Jumalasta uskon perusteella; ” Fil. 3:8,9.

”Lunastajamme on niin kallisarvoinen helmi, että häneen verrattuna kaikki muu voidaan lukea tappioksi.”

Myi kaiken, mitä hänellä oli. Rakal halusi niin paljon saada tämän helmen omakseen, että hän meni kotiinsa, teki inventaarion kaikesta, mitä hänellä oli, ja myi kaiken pois. Hän luopui kaikista muista helmistään. Hän myi vaatteensa. Hän myi ruokansa. Hän myi jalokivensä. Hän myi aseensa. Hän myi kaiken, mistä voisi saada dinaarin tai sekelin. Kaikki, mikä oli hänen ja tuon kallisarvoisen helmen välissä, myytiin.

Charles Spurgeon, erinomainen saarnaaja, vertasi tämän kauppiaan myyntiä huutokauppaan. Vaikka oli kestänyt vuosia hänen saada kaikki omaisuutensa,

ja hän varmasti nautti omistaessaan niitä tavaroita, mutta hän myi ne nopeasti ja mielellään. Kaikki myytiin käteisellä, mitään ei myyty luotolla. Spurgeon pitää tämän helmen hankkimista loistavana kauppana, vaikka se vaatikin kaiken omaisuuden myymisen.

”Osta minun maatilani’, hän sanoo yhdelle miehelle. ’Tehdään kaupat, minulta puuttuu rahaa, ja minun pitää saada rahaa.’ Ja niin menivät huonekalut kaupaksi yksi toisensa jälkeen. ’Niistä pitää kaikista päästä eroon, selvittääkää ne kaikki.’ Ne olivat nopeat kaupat. ... Kaiken täytyy väistyä tuon helmen takia.”

Vastaako tämä uudestisyntymisen kokemusta? Kun me vastaotamme ajankohtaisen totuuden, eikö se vaadi muutosta elämäntyyliimme?

Sinulle tulee näin vuoden lopussa kysymys: ’Mistä sinun täytyy luopua saadaksesi Kristuksen?’ Täytyykö sinun luopua ’lihan tahraamasta ihokkaastakin’ (Juuda 1:23)? Vai estääkö ’lihan syönti ja viinin juonti’ (Jes. 22:13) sinua astumasta sisään helmiporteista? Vai täytyykö sinun luopua ’vieraasta vaimosta, joka sanoillansa liehakoitsee’? Snl. 2:16. Vai viivyttelkö kaiken myymistä saadaksesi ’synnistä lyhytaikaista nautintoa’? Hebr. 11:25. Sillä Herra ei ole kutsunut meitä lihan ja hengen saastutukseen vaan täydelliseen pyhitykseen (2. Kor. 7:1).

Hengellisesti ajatellen, mitä meitä pyydetään myymään, jotta voimme hankkia kallisarvoisen helmen? Ennakkoluulomme. Itsevanhurskaudemme. Kaunamme ja katkeruuden juuremme. Ylpeytemme. Yksinkertaisesti meidän täytyy myydä syntimme. Luopua rikkomuksistamme. Meidän tulee ristiinnaulita liha ja sen halut, joita kutsutaan Raamatussa lihan himoiksi, jotka kantavat hedelmää kuolemalle. (Room. 7:5)

”Köyhimvät pystyvät yhtä hyvin kuin rikkaimmatkin saamaan pelastuksen, sillä sitä ei voida lunastaa tämän maailman rikkauksilla. Se saadaan auliilla kuuliaisuudella, antamalla itsemme Kristukselle hänen itsensä lunastamana omaisuutena.... Emme voi ansaita pelastusta, mutta meidän tulee tavoitella sitä kailesta sydäimestä innokkaasti ja kestävästi, aivan kuin tahtoisimme luopua kaikesta maailmassa saadaksemme sen.... Sen maksuksi meiltä ei vaadita kultaa eikä hopeaa, sillä ne kuuluvat Jumalalle. ... Hän pyytää sinua luopumaan synneistäsi.”

Niinkuin Jeesus käski nuorta hellitsijaa, Hän käskää meitäkin myymään kaiken, mikä hidastaa meidän hengellistä kehitystämme, ja seuraamaan Häntä. (Matt. 19:21) Meidän täytyy myydä kaikki, mikä tukkii meidän hengellisen polkumme Jeesuksen kanssa; nimittäin meidän syntimme ja

itsevanhurskaudemme. Hän vaatii täydellistä tahdon antautumista, oman minän kuolettamista ja kaiken maailmallisuuden hylkäämistä. Vaikka se näyttää olevan risti, meidän tulee ottaa se ja seurata Häntä.

”On muutamia, jotka aina vain etsivät kalliasrvoista helmeä. Mutta he eivät täysin luovu vääristä tottumuksistaan. He eivät kuoleta omaa minää, että Kristus voisi elää heissä. Siksi he eivät löydä tuota kalliasrvoista helmeä. He eivät ole voittaneet epäpuhtaita halujaan, rakkauttaan maailmaan. He eivät ota ristiään ja seuraa Kristusta itsekieltämyksen ja itsensä uhraamisen polulla. He eivät koskaan tiedä, millaista on, kun sielussa on rauha ja sopusointu; sillä ilman täydellistä antautumista ei ole lepoa ja iloa. Melkein kristittyjä, mutta ei täydellisesti krsitittyjä, he ovat lähellä taivaan valtakuntaa, mutta eivät täysin sisällä. Melkein, mutta ei täysin pelastettu on sama kuin ei melkein, vaan täysin kadotettu.”

Sinusta tämä saattaa kuulostaa liian kovalta, ja voit olla samaa mieltä opetuslasten kanssa, kun he huudahtivat: 'Tämä on kova puhe, kuka voi sitä kuulla?' Joh. 6:60. Jos siltä tuntuu, mieti, mitä Spurgeon sanoi siitä.

”Hyvä on, jos et halua ostaa helmeä, toisin sanoen jos et halua tulla rikkaaksi, sillä helmen ostaminen tekisi sinusta rikkaan, jos et pidä sitä sen arvoisena, rukoile, ettei sinulla olisi sitä. Ei ole mahdollista arvioida sen varsinaista arvoa, Kristuksen todellista arvoa. Me emme heitä helmiä sikojen eteen (Matt. 7:6). Jos et halua Häntä, on muita, jotka haluavat sinun kruunusi (Ilm. 3:11).

Osti sen. Rakal kiiruhti rahat kädessään maksamaan myyjälle kalliasrvoisen helmen. Kaupat tehtiin saman tien. Se oli iloinen kokemus. Se oli lopullinen hankinta. Se oli hankinta, jota hän ei koskaan katunut. Hän osti helmen, eikä koskaan myynyt sitä. (Snl. 23:23).

Ostatko Jeesuksen Kristuksen hengellisesti? Maksatko koko sydämelläsi, mielelläsi, voimillasi ja sielullasi, saadaksesi Hänet Vapahtajaksesi?

Kristus etsii mustia helmiä

Samaa järkeilyä seuraten mutta eri perspektiivistä tämä vertaus helmikauppiasta voidaan tulkita myös niin, että Jeesus on helmikauppias, joka tuli taivaasta maan päälle etsimään mustia helmiä. Hän on helmikauppias, me olemme helmiä.

”Vertauksella kalliita helmiä etsivästä helmikauppiasta on kahdenlainen merkitys: se soveltuu sekä taivaan valtakuntaa etsiviin ihmisiin että menetettyä perintöään etsivään Kristukseen. Kalliita helmiä etsivänä

taivaallisena kauppiana Kristus näki ihmiskunnan kallisarvoisena helmenä. Hän näki, että synnin tahraama ja turmelema ihminen voitiin vielä pelastaa. Ne, joiden sydämessä on käyty taistelua saatanaa vastaan ja jotka rakkauden voima on vapauttanut, ovat Lunastajalleen kalliimpia kuin ne, jotka eivät koskaan ole langenneet. Jumala ei pitänyt ihmiskuntaa viheliäisenä ja arvottomana, vaan katsellen sitä Kristuksen kautta hän näki sen sellaisena, miksi se voisi tulla lunastavan rakkauden vaikutuksesta. Hän kokosi kaikki maailmankaikkeuden kalleudet ja luovutti ne ostettavan helmen hinnaksi. Ja löydettyään helmen Jeesus kiinnittää sen omaan kruunuunsa. 'Sillä he ovat kruunuun kiinnitettyjä kiviä, jotka kohoavat yli hänen maansa' (Sak. 9:16). 'Ja he ovat, sanoo Herra Sebaot, sinä päivänä, jonka minä teen, minun omaisuuteni' (Mal. 3:17).”

Meksikolainen kauppias

Liitetään nyt tämä vertaus toiseen kertomukseen. Se kertoo lähetystyöntekijästä, joka työskenteli Meksikon alkuperäisasukkaiden keskuudessa. Hän ystävyystyi paikallisen helmenmyyjän kanssa lähellä rannikkoa ja kertoi hänelle evankeliumista. Eräänä päivänä helmikauppias sanoi haluavansa kulkea polvillaan pääkaupungin suureen katedraaliin. Lähetystyöntekijä anoi häntä olemaan menemättä, selittäen, että Jumala ei vaadi mitään pyhiinvaellusmatkoja eikä anna pelastusta tekojen kautta. Helmenmyyjä ei ymmärrä tätä, vaan on sitä mieltä, että hänen täytyy mennä tälle pyhiinvaellusmatkalle katuakseen syntejään ja saadakseen Jumalan suosion. Ennen lähtöään hän kutsuu lähetystyöntekijän omaan huoneeseensa, avaa arkun ja panee lähetystyöntekijän käteen hyvin suuren ja kauniin helmen. Sitten myyjä kertoo, kuinka hänen rakas poikansa menetti henkensä löytäessään tämän helmen. Nyt myyjä halusi antaa lähetystyöntekijälle ystävyuden merkiksi tämän helmen lähtiäislahjana.

Lähetystyöntekijä haluaa kieltäytyä lahjasta, ja sen sijaan vaatii, että saa maksaa siitä, koska se on kiin kallis ja kaunis. Vanha kauppias vastustaa selittäen, että helmestä ei voi maksaa, koska sillä ei ole hintaa. Se maksoi hänen poikansa hengen. Puhuessaan näitä sanoja kauppias yhtäkkiä ymmärtää, mitä lähetystyöntekijä oli yrittänyt selittää. Pelastus on ilmainen lahja Jumalalta. Me emme voi ostaa sitä. Sen voi saada vain uskon kautta. 'Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme. .' Room. 6:23. Kun ymmärrys heräsi kauppiaan mielessä, hän polvistui lähetystyöntekijän kanssa ja itki Jumalan puoleen kiittäen Jeesuksen

lahjasta. Nöyrästi hän otti vastaan pelastuksen uskon kautta.

Kuinka monet vieläkin yrittävät ansaita taivaan teoillaan, kun se todellisuudessa on lahja? Hyvät teot ovat tulosta aidosta uskosta Jeesukseen. Tartu Kristuksen iankaikkiseen lahjaan nyt, ja anna Jeesuksen 'vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi.' Fil. 2:13.

Helmiportit

Lopuksi, sana helmi (yksikössä) esiintyy vain kahdesti Raamatussa – kertomuksessa helmikauppiaasta ja Uuden Jerusalemin porttien kuvauksessa. Kuten laulussa, jonka nimi on ”Joku käy sisään helmiporteista” kauppias, joka osti kallisarvoisen helmen, kuvaa kaikkia, jotka seuraavat hänen esimerkkiään ja tulevat asumaan Uudessa Jerusalemissa. Ilmestyskirjassa Johannes kertoo, että jokainen Uuden Jerusalemin kahdestatoista portista on tehty yhdestä kauniista helmestä. ”Ja ne kaksitoista porttia olivat kaksitoista helmeä; kukin portti oli yhdestä helmestä; ja kaupungin katu oli puhdasta kultaa, ikäänkuin läpikuultavaa lasia.” Ilm. 21:21.

Oi, kunpa mekin saisimme käydä sisään noista helmiporteista! Oi, kunpa ne aukenisivat, kun lähestymme niitä. Mutta ”Iankaikkiset helmiportit eivät avaudu niille, jotka tulevat vallan merkkien kanssa, mutta ne avautuvat selälleen nöyrän ja alhaisen vapisevasta kosketuksesta. Joka haluaa olla suuri Jumalan valtakunnassa, sen tulee olla kuin pieni lapsi yksinkertaisuudessa ja rakkaudessa.”

Ystäväni, pääsisitpä sinäkin sisään helmiporteista kallisarvoinen helmi sydämässäsi. Tulkoon sinulle myös siunattu uusi vuosi, ja tuokoon tuleva vuosi jokaisen meistä lähemmäksi vanhurskautta, pyhyyttä ja lunastusta.

Aamen.

[3] Ellen G. White, “The Pearl,” *Christ's Object Lessons* (Washington, DC: Review and Herald Publishing Association, 1900), p. 115.

[4]Ibid., p. 116.

[5]Ibid., p. 115.

[6]Ibid., p. 117.

[7]Ibid., p. 116.

[8]Ibid., p. 115.

[9] Charles Spurgeon, “A Great Bargain,” *Miracles and Parables of Our Lord*, vol. 3 (Grand Rapids, MI: Baker Book House), p. 7.

[10] White, *Christ’s Object Lessons*, p. 117.

[11] White, “The Pearl of Great Price,” *Selected Messages*, book 1 (Washington, D.C.: Review and Herald Publishing Association, 1958), p. 399.

[12] Spurgeon, “A Great Bargain,” p. 9. Bible references do not appear in the original and are added as Biblical proofs.

[13] *Ibid.*,” pp. 10, 11.

[14] White, *Christ’s Object Lessons*, p. 118.

[15] White, “An All-Powerful Saviour,” II, *The Youth’s Instructor*, September 28, 1899.

Julkaisia: Seitsemännen Päivän Adventistien Kansainvälisen lähetyssurakunnan
Uskonpuhdistusliikkeen Pääkonferenssi www.imssda.org Toimituspaikka
Suomessa: Mastotie 10, 37800 Toijala www.spaup.org info@spaup.org
